

6

Informace o Chartě 77 - ročník druhý /1979/ - č. 1
 od 21.12.1978 do 15.1.1979

	str.
Obsah:	
Do nového roku...	1
Novoroční blahopřání mluvčích Charty 77	1
Dopis Charty 77 40. sjezdu francouzské odborové organizace CGT	2
40. sjezd CGT a Charta 77	2
Bývalí poslanci ARS filozofické fakulty UK n a obranu Jana Zmatlíka	3a
Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných:	
Sdělení č. 62 /L.Holán a P. Kana trestně stíhání/	4
Sdělení č. 63 / Souhrnné sdělení/	4
Sdělení č. 64 /Další trestní stíhání P.Sibulky/	13
Sdělení č. 65 /Zvýšení trestu J.Brychtovi a P.Novákovi/	13
Sdělení č. 66 /Havní líčení v trestní věci proti Jaroslavu Šabatovi/	13
Sdělení č. 67 /Jaroslav Šabata odsouzen/	14
s přílohami:	
A - prohlášení A.Šabatové ml.	14
B - zpráva o průběhu procesu	15
C - poslední slovo Jaroslava Šabaty před vynesením rozsudku	17
Prohlášení Charty 77 k procesu s Jaroslavem Šabatou	18
Rok filosofie	19
Interview s Václavem Havlem	20
Krátké zprávy:	
Bahrovský kongres, Charta 77 a KSS /KOR/	20
Poslanci Labour Party o Československu	21
Otevřený dopis Karla Šlinga Gustávu Husákově	21
Chorea Bohemica a policejní brutalita	21
Setkání v Nové Vísce	22
Vánoční hladováka za politické vězně	22
K modlitbě za politické vězně se připojují další	22
Vyšel filozofický sborník	23
Dopis do Zúrichu	23
František Maštera polemizuje s Rudým právem	23
Články, fejetony atd. došlé do redakce	
/L. Vaculík, R.Battěk, Jiří Ruml, V. Havel, R. Slánský, Ladislav Hejdánek/	23
Přehled 1. ročníku Informací o Chartě 77	24

0000 0000 0000
 000 0000 000
 00 0000 00
 0 0000 0
 0000
 00
 0

Do nového roku...

Informace o Chartě 77 vstupují v roce 1979 do druhého ročníku. Když jsme před rokem začínali, byli jsme - vedle filozoficky a historicky laděných Dialogů - jediným nezávislým časopisem v Československu. Za rok se situace změnila, existuje už několik periodik kulturní či filozofické orientace, vznikly i první sborníky statí o národním hospodářství a mezinárodní politice. Nechceme ani v budoucnu vyplňovat stále trvající mezera v tematice těchto nezávislých publikací - mezera politické publicistiky; nebudeme se proto ani nadále zabývat politickými tématy ve vlastním slova smyslu. Informace o Chartě 77 zůstávají časopisem, který zveřejňuje texty z oblasti lidských práv. Nechceme však vydávat jen informační bulletin dokumentů, sdělení a korespondence mluvčích Charty 77, materiálů Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných a stížností a prohlášení signatářů Charty 77. Chceme být stále více časopisem, informujícím o možících se občanských iniciativách - i těch, které s Chartou 77 bezprostředně nesouvisí - na poli sociálním, politickém, kulturním i náboženském. Chceme více než dosud ukazovat, jak tisíce našich spoluobčanů začínají sami a přímo realizovat právo na demokratické svobody, právem na svobodu slova počínaje a právem na nezávislé organizace na obranu svých hospodářských, sociálních a kulturních a politických práv konče. Chceme informovat o jejich zápasu s reprezivním aparátem byrokratické diktatury. Chceme také věnovat více místa diskusi o měnících se formách tohoto zápasu a přirozeně i diskusi o strukturách a funkcích samotné Charty 77. Rádi bychom i ukazovali, jak tento boj za svobodný a důstojný život, boj za právo a spravedlnost probíhá ve světě, a to nejen v sousedních zemích a v Evropě, ale i tam, kde lidé žijí v mnohem horších životních podmírkách.

Potřebujeme k tomu Vás, čtenáře. Čekáme na Vaše příspěvky, na svědectví i na Vaše názory, jak řešit problémy našeho hnutí za lidská práva. Čekáme na Vaši činnost, abychom o ní mohli informovat. Bede-li této činnosti přibývat a bude-li se problubovat v novém roce ašpon tak, jak tomu bylo v roce 1978, bude rok 1979 dobrým rokem. Přejeme Vám k tomu odvahu, odvahu a ještě jednou odvahu.

Redakce

oooo 0000 0000 oooo

Novoroční blahopřání mluvčích Charty 77

/Dopis československé demokratické veřejnosti/

Milí přátelé,

v situaci, kdy mnoho našich spoluobčanů, včetně mnohých signatářů Charty 77, je vězněno pro své přesvědčení, kdy jeden z mluvčích naší občanské iniciativy je protiprávně uvržen do vyšetřovací vazby, druhý je v rozporu se všemi platnými zákony držen v domácím vězení a u dveří třetího je už dvacetý měsíc policejní hlídka, chtěli bychom vás ujistit, že naše společenství žije, pracuje a nezdává se naděje, že v Československu budou postupně prosazeny základní občanské svobody, a že boj za tento cíl má i do budoucna svůj dobrý smysl. Rádi bychom vám všem, kteří s námi sdílíte naše ideálny, popřáli z naší dnešní schůzky mnoho štěstí v nadcházejícím roce. Věříme, že i vy si zachováte nezkalenou naději do příštích dnů.

V Praze dne 30. prosince 1978

dr. Ladislav Hejdánek
mluvčí Charty 77

Václav Havel
mluvčí Charty 77

oooo 0000 0000

Čtyřicátému sjezdu Všeobecné konfederace práce /CGT/

Praha 20. listopadu
1978

Vážení přátelé a soudruzi,
u příležitosti Vašeho sjezdu chceme pozdravit nejen všechny jeho delegáty,
ale také všechny členy Vaší organizace, kteří sympatizují s naším úsilím.
Nemůžeme přitom nevzpomenout, že také další odboráři, z Francie i jiných
zemí, nám vyjádřili svou solidaritu.

Myslíme rovněž na schůzku delegace SGT a zástupců Charty 77 na jaře toho-
to roku v Praze a na solidaritu, kterou jste projevili ve sdělení Konfede-
rální kanceláře CGT o zákazu povolání v Československu i jinde na světě.
Jak je Vám známo, hnutí Charty 77 za respektování lidských práv a svobod
pokračuje ve své činnosti, a to přes šikany, jimž je vystaveno. Jakoli
toto hnutí odpovídá především vnitřním požadavkům a jakkoli reaguje na
situaci v naší zemi, je spojeno solidaritou se všemi obránci lidských práv
a svobod ve světě.

Věříme, že budete i nadále projevovat zájem a solidaritu s hnutím Charty 77
a s dalšími formami podobného boje, rozvíjejícího se v Československu či
jiných zemích, a posíláme Vám, vážení přátelé a soudruzi, srdečné pozdra-
vy a upřímně Vám přejem úspěch ve Vašem boji.

Ladislav Hejdánek

Václav Havel

mluvčí Charty 77

Pozn. red.: Omlouváme se čtenářům, že dopis publikujeme se zpožděním.
Text sdělení Konfederální kanceláře není bohužel redakci k dispozici.

PPP PPP PPP

40. sjezd CGT a Charta 77

Sjezd CGT /Všeobecné konfederace práce, největší francouzské odborové or-
ganizace/, který se konal koncem listopadu 1978 v Grenoblu, poslal - po-
dle zprávy AFP -Chartě 77 poselství, v němž poděkoval za zdravici Charty
77 zaslanou jseodu CGT a přihlásil se k zásadám odborové nezávislosti a
svobody slova. V poselství se odsuzuje jakákoliv diskriminace v povolání
a zaměstnání a potlačování odborových svobod a je v něm vyjádřena solida-
rity s Chartou 77. /Text poslestitví dosud není, pokud je známo, v Char-
tě 77 k dispozici./ Toto poselství by se mohlo zdát podivné, uvážíme-li,
že vedení FKS se obrátilo zcela zády k žádostem Václava Šabaty, a že jsezd
CGT byl od výběru delegátů až po řízení sjezdového jednání manipulován
stalineskou byrokracií, řízen u vedením FKS.

Samotný průběh sjezdu CGT měl však dosti bouřlivý průběh, o což se posta-
rali zejména tři delegáti - Michel Panthou, Gilles Parcabe a Gérard Hat-
chadourian, členové OCO /Internacionalistické komunistické organizace pro
rekonstrukci IV. Internacionály, tzv. ~~komunistické~~ Lambertisté/. Rozruch na-
stal po návrhu M.Panthoua na rezoluci, vyzývající k celonárodním manifestac-
ím proti Národnímu shromáždění; o návrh nedala předsedkyně sjezdu hlasovat.
Podobný osud potkal i návrh, který předložil G.Parcabe; text návrhu rezolu-
uce zněl:

" 40. sjezd CGT, byv informován o uvěznění aktivistů Charty 77 Jana Šimsy
a Jaroslava Šabaty, aniž by zcela nebo částečně sdílel jejich politické
postoje, vyžaduje jejich okamžité propuštění na svobodu. Sjezd se usnáší
dát tuto rezoluci na vědomí čs. úřadům a odborům. Sjezd určuje delegaci,
složenou z delegátů sjezdu, která před koncem sjezdového jednání navštíví
čs velvyslanectví v Paříži, aby se jí dostalo ujištění, že tito aktivisté
budou propuštěni na svobodu, o čemž bude informovat sjezd CGT."

Během dvou dalších dnů se G.Parcabovi nepodařilo, aby jeho návrh rezoluce
byl sekretariátem sjezdu registrován, zveřejněn a předložen sjezdu k hla-
sování. O návrhu hovořil M.Panthou i s René Duhamelem, který v době lon-
ského sjezdu Světové odborové federace vedl delegaci CGT při jednání

se signatáři Charty 77; R. Duhamel ukládňoval M. Panthoua slovy: "Máme přímý kontakt se zástupci Charty 77." Během svého vystoupení na sjezdu řekl k tomuto tématu G. Hatchadourian: "Podporuji a předkládám i svým jménem návrh rezoluce týkající se propuštění Jaroslava Šabaty a Jana Šimsy. Konstatuji, že v dnešním Le Peuple nebyl návrh zveřejněn. Co nejdůrazněji proto žádám konfederální /CGT/ kancelář, aby byl v zítřejším Le Peuple. Syn Jaroslava Šabaty je v Paříži. Pro tento sjezd bylo ctí, kdyby odpověděl na jeho výzvu. Je třeba poslat delegaci na českého velvyslance. Osobně jsem ochoten být členem takové organizace. V sále jsou přítomní představitelé socialistické strany, G. Marchais a představitelé Francouzské komunistické strany. Nechť se k této delegaci připojí!"

Delegace ovšem vytvořena nebyla a návrh rezoluce nebyl publikován. Proto se tři uvedení delegátů sjezdu rozhodli, že ho mezi sjezdovými delegáty rozšíří sami. M. Panthou, G. Parcabe byli však napadeni porádkovou službou, dostrkáno k východu, návrh rezoluce jim byl vyrván z ruky. M. Panthou byl dokonce povalen na zem a volal na celý sál: "Ať žije Šabata!" G. Hatchadourian se zatím prodral na tribunu odkud mluvil do mikrofonu: "Žádám, aby soudruhmchl rezširovat návrh rezoluce. Tady není Gulag!" M. Panthou se zvedl ze země a pokoušel se mluvit do putovního mikrofonu; proud byl však přerušen. Tento sjezdový delegát podal krátce nato protest u sjezdové kanceláře kterí končí slovy: "Násilí, které proti mně bylo užito, má jediné jméno: jsou to metody včerejška, metody stalinismu." Ze sekretariátu se dostalo M. Panthouovi ujištění, že jeho protest byl registrován. "Kancelář CGT odpoví, možná ne na Tvůj protest, ale vyjádří se k československým problémům", ujistil M. Panthou člen sekretariátu.

Zápas vedený na 40. sjezdu CGT několika sjezdovými delegáty nebyl dnes dostatečný k tomu, aby sjezd schválil rezoluci, požadující propuštění Jana Šimsy a Jaroslava Šabaty. Ti, kteří je na sjezdu hájili, bránili však čest odborového hnutí.

/Podle Informations ouvrières č. 878
zpracoval Petr Uhl/

oooo 0000 oooo

Bývalí poslanci ARS Filosofické fakulty UK na obranu Jana Zmatlíka

Dne 31.8.1978 byl vzat do vazby dignitář Charty 77 Jan Zmatlík, který až do té doby pracoval ve Výzkumném ústavu kriminologickém při Generální prokuratuře ČSSR. Brzy po jeho zatčení následovalo i okamžité zrušení pracovního poměru. Je obviněn z přípravy podvracení republiky, neboť při vyhotovoval, rozmnzožoval a připravoval se rozmnožovat písemné materiály, jejichž obsah je zaměřen proti státnímu zřízení ČSSR.

Vzhledem k tomu, že za ony "nebezpečné" písemné materiály jsou označovány materiály Charty 77, filozofické stati a literární práce, vidíme v trestním stíhání Jana Zmatlíka hrubé porušení mazinářských paktů, které jsou součástí českého právního řádu. V tomto smyslu zní též výzva Výboru na obranu nespravedlivého /VONS/ k solidaritě s Janem Zmatlím z 27. září 1978.

Obracíme se na všechny bývalé funkcionáře Svazu vysokoškolského studentstva Čech a Moravy, aby spolu s námi silovali o osvobození Jana Zmatlíka. Obracíme se i na ty, kteří se cítí být zavázáni /i jakož jednotlivci/ smlouvami s SVS Čech a Moravy: na členy odborového svazu kovodělníků, pracujících ve školství, na bývalé členy tvůrčích svazů a dalších organizacích, skupiny a výbory, spojené v r. 1968 - 1969 se studentstvem pevnými pouty společných zájmů a solidarity.

Jan Zmatlík má trvalé bydliště ve Stroupežnické ulici č. 28, Praha 5, kde bydlí i jeho matka.

Praha 29.12.1978

Jaroslav Bašta
Václav Benda
Egon Černý
Jan Frolík
Vavřinec Korčíš
Jaroslav Suk
Petruška Sustrová

Za správnost: Jaroslav Suk, Čelná 63, Praha 10

Bývalí poslanci ARS Filosofické fakulty UK na obranu Jana Zmatlíka

Dne 31.8.1978 byl vzat do vazby signatář Charty 77 Jan Zmatlík, který až do té doby pracoval ve Výzkumném ústavu kriminologickém při Generální prokuratuře ČSSR. Brzy po jeho zatčení následovalo i okamžité zrušení pracovního poměru. Je obviněn z přípravy podvracení republiky, neboť prý vyhotovoval, rozmožoval a připravoval se rozšiřovat písemné materiály, jejichž obsahem je zaměřen proti státnímu zřízení ČSSR.

Vzhledem k tomu, že za ony "nebezpečné" písemné materiály jsou označovány materiály Charty 77, filozofické statí a literární práce, vidíme v trestním stíhání Jana Zmatlíka hrubé porušení mezinárodních paktů, které jsou součástí čs. právního řádu. V tomto smyslu zní též výzva Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných /VONS/ k solidaritě s Janem Zmatlíkem z 27. září 1978.

Jan Zmatlík byl při svých studiích na filozofické fakultě Univerzity Karlovy spolu s námi poslancem Akademické rady studentů. Spolu s ním mnozí z nás - tak jako naprostá většina studentů a učitelů - podepsali prohlášení solidarity během listopadové stávky v r. 1968. Toto prohlášení, stejně tak jako naše kolegialita a cit pro spravedlnost, nás zavazuje k obraně všech stíhaní bývalých studenáckých funkcionářů pro jejich občanské postoje.

Obracíme se na všechny bývalé funkcionáře Svazu vysokoškolského studentstva Čech a Moravy, aby spolu s námi usilovali o svobození Jana Zmatlíka. Obracíme se i na ty, kteří se cítí být zavázáni / i jako jednotlivec/ smlouvami s SVS Čech a Moravy: na členy odborového svazu kovodělníků, pracujících ve školství, na bývalé členy tvůrčích svazů a další organizace, skupiny a výbory, spojené v r. 1968 - 1969 se studentstvem pevnými pouty společných zájmů a solidarity.

Jan Zmatlík má trvalé bydliště ve Stroupežnické ulici č. 28, Praha 5, kde bydlí i jeho matka.

Praha 29.12.1978

Jaroslav Bašta
Václav Benda
Egon Čierny
Jan Frolík
Vavřinec Korčíš
Jaroslav Suk
Petruška Šustrová

Za správnost: Jaroslav Suk, Čelná 63, Praha 10

oooo 0000 oooo

Sdělení č. 62

Dne 17.11.1978 proběhlo před senátem okresního soudu v Šumperku za předsednictví soudce Hasaly hlavní líčení v trestní věci proti Ladislavu Holáňovi a Petru Kaňovi. Byli shledáni vinnými trestními činy hanobení republiky a jejího představitele /§ 102 tr.z./ a hanobení státu světové socialistické soustavy a jeho představitele / § 104 tr.z./. Oba byli odsouzeni k nepodmíněným trestům odňtí svobody a to Ladislav Holáň na 7 a Petr Kaňa na 6 měsíců.

Od 27.7.1978 do 25.8.1978 byli ve vazbě, nyní jsou na svobodě a rozsudek dosud nenabyl právní moci.

Tito mladí sportovci - oba byli členy horolezeckého oddílu - se uvedených tr. činů měli dopustit tím, že v restauraci Bedřichov a horské chatě Rabštejn zpívali písničky údajně protisocialistického zaměření /Nešťastný Svobodův státeček a Běž domů, Ivane/. Skutková podstata tr. činů proti republice byla tedy - podle soudu - opět jednou naplněna zpíváním písniček; navíc jsou vyneseny tresty neobvykle tvrdé. Oba obžalovaní byli postiženi také administrativně: byli vyloučeni ze společenských organizací a hrozí jim ztráta zaměstnání /Ladislav Holáň je elektrikář a Petr Kaňa je poštovní úředník/.

Poněvadž uvedené tr. činy je v Československu každoročně odsuzován značný počet osob, pokládá Výbor za potřebné připojit stručný rozhovor obou ustanovení tr. zákona a způsobu jejich uplatňování v soudní praxi. Především ustanovení § 104 tr.z. obsahuje velmi problematickou formulaci "stát světové socialistické soustavy", čímž je značně narušována právní jistota občanů: např. autoři většiny článků o současném čínském vedení by mohli být trestně stíháni, kdyby se stejným způsobem vyjadřovali o vedení sovětském nebo kdyby se čínsko-sovětské vztahy náhle zlepšily. Ještě důležitější však je, že skutková podstata obou trestních činů je v ustanoveních tr. zákona vymezena termínem "hanobit", který běžně znamená "zvlášť hrubě a vulgárně urážet, tupit". Také zákonodárce užívá termínu "hanobit" v uvedeném smyslu, jak je jasné patrné z ustanovení § 103 tr.z., v němž je kromě zákoně ochrany představitelů republiky před hanobením chráněn ještě zvlášť prezident republiky také před "snižováním vážnosti". Tedy prostě "snižování vážnosti" státu či jeho představitele /s výjimkou prezidenta ČSSR/ nemůže zakládat skutkovou podstatu tr. činů podle ustanovení §§ 102-104 tr.z. V praxi je bohužel naopak běžné, že soudy kvalifikují jako trestné činy podle těchto ustanovení tr. zákona nejen "snižování vážnosti" chráněné instituce či jejího představitele /např. politický vtip, satirickou písničku či kresbu/, ale prostě jakékoli kritické vyjádření či stanovisko vůči nim. Takový postup nemá nejmenší oporu v tr. zákoně a hrubě odporuje výším zákonním ustanovením, - jako je ústava ČSSR a přijaté mezinárodní památky o lidských právech -, jimiž je zaručena svoboda projevu a přesvědčení.

20. prosince 1978

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

oooo 0000 oooo

Souhrnné sdělení /Sdělení č. 63 /

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných /VONS/ se ustavil v dubnu 1978 v duchu poslání Charty 77. Sleduje případy osob, které jsou trestně stíhaný či vzněny za projevy svého přesvědčení nebo které se staly oběťmi policijní či justiční svévole. Jeho snahou je seznamovat se těmito případy veřejnost i úřady a postiženým osobám podle možnosti pomáhat. Členy VONS jsou:

ing. Rudolf Battěk, Křížíkova 78, Praha 8
Otta Bednářová, Novodvorská 416, Praha 4
Jarmila Bělíková, Novovysočanská 12, Praha 9
dr. Václav Benda, Karlovo nám. 18, Praha 2
Albert Černý, Brno /adresa bude uvedena dodatečně/
Jiří Dienstbier, Podskalská 8, Praha 2

Václav Havel, U dejvického rybníčku 4, Praha 6; Vlčice-Hrádeček č.5
okr. Trutnov

Elzbieta Ledererová, Bílinská 496, Praha 9

dr. Ladislav Lis, Sosnová 84 - Peklo, okr. Česká Lípa

Václav Malý, nám. Republiky 35, Plzeň

Ivan Međek, trvale: Hohe Warte 68/33 A 1190 Wien 19, Döbling, Rakousko

Dana Němcová, Ječná 7, Praha 2

Jiří Němec, Ječná 7, Praha 2

dr. Ludvík Pacovský, Washingtonova 9, Praha 1

Jiří Ruml, Kremelská 104, Praha 10

dr. Gertruda Sekaninová-Cakrtová, Šárecká 67, Praha 6

Anna Šabatová, Anglická 8, Praha 2

dr. Jan Tesař, Kallabova 29, Brno-Žabovřesky

Petr Uhl, Anglická 8, Praha 2

Člen VONS Přemysl Janýr ml. se po dobu svého studijního pobytu ve Vídni práce výboru neúčastní.

Styky VONS a Amnesty International /přidruženou organizaci OSN/ a dalšími zahraničními institucemi zprostředkovává člen Amnesty International prof. dr. František Janouch, Bargtorpavgen 62, S 183664 Täby, Švédsko /tel.: 87 - 564828, volací číslo z Prahy 9046/.

Zahraničním sdělovacím prostředkům a veřejnosti poskytuje sdělení a další materiály Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných rovněž signatář Charty 77 Ludvík Kavín, Wohllebengasse 10/9, 1040 Wien, Rakousko / tel. 6520323, volací číslo z Prahy 91 43 222/.

VONS vítá jakoukoli pomoc a spolupráci, zejména při zjišťování jednotlivých případů i při podpoře postižených.

Pro naši práci jsou potřebné zejména tyto údaje:

- jméno a příjmení postiženého, data narození, adresa, povolání /sociální postavení i dřívější/;
- údaje o eventuálním předchozím trestním stíhání a jiných postizích;
- údaje o rodině a jejím sociálním § zajištění /t.ež počet a věk dětí/;
- fotografie postiženého /pokud možno negativ/;
- údaje o zahájení trestního stíhání / kym a jak, např. domovní prohlídka, její výsledky/;
- podrobná oficiální verze skutkové podstaty, případně skutečné důvody trestního stíhání a skutečný popis jednání, pro které je postižený stíhaný;
- v jakém stádiu je trestní stíhání;
- jméno a poradna obhájce;

v případě vazby navíc:

- oficiální důvod vazby, od kdy trvá, zdravotní stav vězněného a jméno a adresa příbuzného, který je s obviněným ve styku; adresa věznice;

v případě výkonu trestu tytéž údaje jako v případě vazby, navíc ještě:

- maximum údajů z obžaloby a rozsudku /rozsudků/;
- výše trestu, nápravně výchovná skučina kdy byl trest nastoupen /jde-li o nástup "z volné nohy"/;
- za jaké trestné činy byl odsouzen /vč. označení podle tr. zákona - paragrafy a odstavce/;
- kdo a kdy věc soudil / i jména soudců/;
- podmínky výkonu trestu / izolace, pracovní zařazení, kázeňské tresty apod./;
- adresa nápravně výchovného ústavu / vč. úseku, bloku apod./, jméno náčelníka NVÚ.

Prosíme rovněž o poskytnutí opisů rozsudků, obžaloby, usnesení o zahájení trestního stíhání a jiných důležitých dokumentů, o jména vyšetřovatelů, prokurátorů atd., o záznamy ze soudního jednání. Obracejte se na členy VONS, nejlépe přímo a osobně.

V současné době sleduje VONS přede vším osudy čtyřiceti vězňů /ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody/ a dále případy dvaceti šesti osob, s nimiž je vedeno trestní řízení na svobodě. Počet těch, kteří jsou v Československu vězněni nebo trestně stíháni za projevy svého přesvědčení je mnohonásobně vyšší.

Ze sledovaných vězněných osob je 16 signatářů Charty 77, většina z nich byla odsouzena nebo obviněna v souvislosti s Chartou 77. Také trestní věci dalších vězněných osob souvisejí většinou s propagací myšlenek Charty 77. Mezi osobami, které jsou stíhány na svobodě jsou tři členové našeho výboru.

Obecně je možno říci, že dochází k trestnímu stíhání občanů, kteří poskytují svým přátelům a známým písemnosti / většinou strojopisy!, jejichž obsah označují policejní a justiční orgány za protistátní.

V zásadě jde o časopisy a knihy, vydávané v české a slovenské řeči v Zahraniční československými exulanty /včetně publikací komunistické a socialistické provenience/, dále o dokumenty a sdělení Charty 77, texty signatářů Charty 77 a různé politické texty. Stále častěji však se za protistátní považuje i krásná literatura, vydávaná ve strojopisech, a magnetofonové pásky s nahrávkami hudebních produkcí interpretů druhé /neoficiální/ kultury. Mnozí občané jsou také trestně stíháni za to, že vstátním a společenských institucích zasílali dopisy kritického obsahu. Aktivní obránci lidských práv a kritici režimu bývají v poslední době často stíháni za jiné jednání než za svoji společenskou nebo politickou činnost: buď za činy, jichž se nedopustili, nebo za svůj oprávněný postup při konfliktu s příslušníky SNB, které porušují zkon. Jde-li o člověka, který je znám československé nebo dokonce zahraniční veřejnosti, nebo o občana, u něhož lze předpokládat, že jeho postih vzbudí rychlé reakce a zaslouženou pozornost veřejného mínění, tu obvykle orgány státní moci véhají s jeho uvězněním. Lidé neznámí, hlavně mladí lidé a dělníci, se stávají častým cílem zásahů represivního aparátu. Intenzita represe je různá i v různých krajích a okresech: nejbrutálněji postupuje státní aparát v Severočeském kraji a na Ostravsku. Tyto tendenze je možno pozorovat už při malém vzorku čtyřiceti vězňů, který zveřejňujeme v tomto sdělení; vzorek je ovšem málo reprezentativní, neboť VONS snadněji zjišťuje případy signatářů Charty 77 nebo občanů, kteří myšlenky Charty 77 propagují, než případy, které s Chartou 77 nesouvisejí; rovněž v Praze a v Brně máká lepší podmínky k práci než v ořešních městech. V seznamu je uveden jen jeden případ přípravy k trestnímu činu opuštění republiky. Trestní stíhání pro takové pokusy je však v Československu dosud běžné. V poslední době jsou navíc k mnohaletým trestům odnětí svobody / až na 10 let/ odsuzováni lidé, kteří pouze hovořili o bezpečnostních opatřeních proti leteckému porážství; v těchto rozhovorech spatrují justiční orgány přípravu takého činu ohrožení bezpečnosti vzděšného dopravního prostředku.

Mluvčí Charty 77 se v průběhu dvou uplynulých let mnohokrát obrátili na nejrůznější čs. instituce a na ústavní činitele s žádostmi o propuštění různých politických vězňů, se stížnostmi na nezákonné postupy policejních a justičních orgánů a s poikazem na vážný zdravotní stav některých vězňů. K problematice čs. vedenství vydali dokument č. 16, který se netýká jen situace politických vězňů, ale postavení všech občanů ve vazbě a výkonu trestu odnětí svobody. Mluvčí Charty 77 požádali také letos na podzim prezidenta republiky, aby udělil všeobecnou amnestii. Orgány státní moci na žádost nereagovaly. Proto se mluvčí Charty 77 spolu s VONS obrátili dne 6.11.1978 otevřeným dopisem na generálního tajemníka Organizace spojených národů Kurta Waldheima a na hlavy států, jejichž představitelé podepsali Závěrečný akt helsinské konference; v dopise upozornili na některé nejhrubší porušování zákonů při postupu represivních orgánů proti kritikům režimu,

obráncům lidských práv a stoupancům druhé kultury; jmenovitě uvedli řadu čs. občanů, kteří jsou vězněni za projevy svého přesvědčení. Ve věci vězňů nemocných politických vězňů Jiřího Lederera, Miloslava Černého a Jana Šimasy se mluvčí Charty 77 obrátili dne 1.10.1978 na Mezinárodní červený kříž, podle současných informací jsou kromě těchto vězňů vězni také Jaroslav Šabata a Jaromír Šavrda. VONS zastává názor, že prvním požadavkem solidárních akcí ve prospěch šest politických vězňů musí být propuštění těchto mužů, jejichž život je ve vězeňských podmínkách ohrožen.

Také různí čs. občané, individuálně i k oletktivně, zaslali kompetentním úřadům a činitelům r. zně žádosti o propuštění osob, uvězněných pro projevy přesvědčení, a o zmírnění jejich osudu. Konal se dva solidarizační pochody, došlo ke skupinovým a individuálním hladovkám. Velký význam má solidarita, kterou projevují různé organizace a jednotlivci v zahraničí; každá zmínka o některém čs. politickém vězni v zahraničních sdělovacích prostředcích mu pomáhá. Okázalo se již mnohokrát, že mezinárodní kampaň, zejména pokud se jí zúčastní i organizace, které byrokratický aparát stěží může označit za nepřátelské socialismu, může být účinná a může vést k propuštění politických vězňů. Práce, kterou na tomto poli vykonává Amnesty International, různé solidarizační výbory, některé sdělovací prostředky a českoslovenští exulanté, je nesmírně cenná. Za všechny tyto projevy sympatií a solidarity jmenujeme polsky Výbor na obranu společnosti /KOR/, jehož živý zájem o čs. politické vězně a snaha jim pomoci je příslibem rozvoje mezinárodní spolupráce nezávislých občanských iniciativ.

I když se VONS zabývá případy nespravedlivě stíhaných osob v Československu, vyjádřil již nekolikrát svou solidaritu lidem, kteří jsou vězněni za projevy přesvědčení v sousedních zemích. Jmenovitě slo o řecké politické vězně - Jurije Orlova, Zviada Gamsachurdia, Meraba Kostava, Alexandra Ginzburga, Anatolije Ščáraenského a Voktorase Fjatakuse - a o Rudolfa Bahra, vězněného v NDR.

VONS rovněž žádost informoval o teroristických útocích na Ivana Medka, Bohumila Doležala, Jiřího Kasala a Pavla Landovského a o dalších nezákonních policejních represích proti obráncům lidských práv v Československu.

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných předkládá stručné údaje o osobách, jejichž případy sleduje:

I. Osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody

1. **Jiří L e d e r e r**, nar. 15.7.1921, novinář, signatář Charty 77, vězněn od 13.1.1977, odsouzen ke 3 letům v II.nápravně výchovné skupině pro tr. čin podvracení republiky za zasílání literárních prací do zahraničí. Vězněn v NVÚ Ostrava za zpřísněných podmínek, vězněný zdravotní stav. Manželka: Elzbieta Ledererová, Bílinská 496, Praha 9; je no dítě /9let/ a dospělý syn Aleš Lederer. Charta 77 mnohokrát intervenoval v jeho prospěch, naposledy 1.10.1978 dopisem Mezinárodnímu červenému kříži. Výbor vydal jeho portrét. V Indexu /české nakladatelství v Kolíně nad Rýnem/ vyšla publikace Politický vězen - Jiří Lederer.
2. **Aleš M a c h á č e k**, nar. 9.2.1946, zemědelský inženýr a projektant, vězněn od ledna 1977, odsouzen ke 3 letům a 6 měsícům pro tr. čin podvracení republiky za přechovávání a rozšiřování politických a literárních publikací, vydávaných v české řeči v zahraničí. Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Zenatý, dvě děti /6 a 3 roky/ rodiče: JUDr Vladimír Macháček, Křížková 48, Praha 8. V jeho prospěch intervenovala Charty 77, dne 25.8.1978 se obrátilo osm čs. matematiků a fyziků s žádostí o pomoc na Výbor francouzských matematiků.
3. **Vladimír L a š t ě v k a**, nar. 8.6.1943, inženýr a jaderný fyzik, vězněn od ledna 1977, odsouzen ke 2 letům a 6 měsícům pro tr. čin podvracení republiky za stejnou činnost jako A. Macháček. Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Manželka: Alexandra Laštěvková, Fučíkova 7, Děčín X, jedno dítě /8 let/. Intervence v jeho prospěch - viz A. Macháček.

4. Jaroslav Dvořák, nar. 16.5.1933, technik, signatář Charty 77, vězněn od 12. ledna 1978, odsouzen ke 3 letům a 6 měsícům v ŽII. nápravně výchovné skupině pro přípravu tr. činu podvracení republiky, jíž se měl dopustit rozhovory v předchozím výkonu trestu odňtí svobody, dále pro přípravu tr. činu opuštění republiky, jíž se měl dopustit mj. naděláním cestovních dokladů, a konečně pro pomoc při pokusu tr. činu opuštění republiky, kterou měl poskytnout ing. Vojtěchu Valovi. /Pozn.: Ing. Vojtěch Vala, nar. 25.4.1940, býv. letec a diplomat, vězněn od října 1977, byl pro tento tr. čin, jehož se měl dopustit pokusem o přelet čs. státní hranice vírníkem a pro pokus tr. činu činu vyzvědačství, který spočíval v jeho údajném záměru předat v zahraničí tajné údaje, odsouzen na 13 let v III. nápr. výchovné skupině a jiném řízení než Jaroslava Dvořáka a jeho společníci./ Místo výkonu trestu Jaroslava Dvořáka není známo. Manželka: pí Dvořáková, Družstevnická 8, Havířov, okr. Ostrava; dvě děti.
5. Robert Merganz, nar. 12.12.1930, technik, signatář Charty 77, vězněn od 12. ledna 1978, odsouzen ke 2 letům v II. nápr. výchovné skupině pro pomoc při pokusu tr. činu opuštění republiky a pro přípravu tr. činu opuštění republiky, jichž se měl dopustit jako společník Jaroslava Dvořáka; není známo, zda tento rozsudek je pravomocný. Není známo místo vazby nebo výkonu trestu. R. Merganz je rozvedený a ve svém bydlišti v Čestmírově ulici č. 4, Praha 4 bydlí sám.
6. Bedřich Raška, nar. 31.1.1936, spojař, vězněn od ledna 1978, odsouzen k 18 měsícům v II. nápr. výchovné skupině por. přípravu tr. činu pošvracení republiky a pro pomoc při pokusu tr. činu opuštění republiky, jichž se měl dopustit jako společník Jaroslava Dvořáka. Místo výkonu trestu není známo. B. Raška je rozvedený, před uvězněním bydlel ve Skopalíkově ulici č. 18, Brno.
7. František Veselý, nar. 5.7.1932, býv. důstojník, později provozní v hotelu. Vězněn od ledna 1978, odsouzen k 18 měsícům za tutéž činnost jako R. Merganz. Místo výkonu trestu není známo. Ženatý, bytem Vyskočilova ulice č. 60, Praha 4 - Michle.
8. Václav Novotný, nar. 31.8.1928, inženýr a bývalý novinář, vězněn od 12.1.1978, odsouzen ke 14. měsícům v II. nápr. výchovné skupině pro přípravu tr. činu podvracení republiky jako společník Jaroslava Dvořáka; není známo, zda je rozsudek pravomocný. Není známo místo vazby nebo výkonu trestu. Ing. Václav Novotný je rozvedený, před uvězněním bydlel v Koněvově 242, Praha 3.
9. Aleš Brezina, nar. 12.4.1948, býv. student bohosloví, sanitář, signatář Charty 77, vězněn od 18.4.1977, odsouzen ke 2 letům a 6 měsícům pro tr. čin nenastoupení služby v ozbrojených silách za to, že z důvodu přesvědčení nenastoupil základní vojenskou službu. Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Svobodný. Bratr: Jeroným Brezina, Michelská 27, Praha 4. Za Aleše Brezinu se konal 2.7.1977 solidarizační pochod, jímž manifestující / mezi nimi i Martin Simsa a Petr Pospíchal, později sami tr. stíhání/ protestovali i proti tomu, že v Československu není zavedena civilní služba, která by nahrazovala základní vojenskou službu.
10. Viktor Groh, nar. 14.2.1955, dělník, signatář Charty 77, vězněn od 14.8.1977 odsouzen k 20 měsícům pro tr. činy výtržnictví a útoku na veřejného činitele za účast na střetnutí velké skupiny mladých lidí s jednotkou VB a PS v Kdyni u Domažlic dne 14.8.1977. Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Matka: pí Grohová, Štúrova 906/1 ostrov nad Ohří, okr. Karlovy Vary. Charta 77 požádala v září 1977 o veřejné projednání incidentu a vyslovila pochybnosti o tom, zda trestně stíhaní mladí lidé jsou viníky nepokojů v Kdyni.
11. Zdeněk Černý, nar. 27.9.1958, dělník, vězněn od 14.8.1977, odsouzen ke 2 letům za účast na událostech v Kdyni. Předchozí adresa: Potoční 23, Cheb. Intervence v jeho prospěch: viz Viktor Groh.

12. Milan T u r e k , nar. 18.2.1957, dělník, vězněn od 14.8.1977, odsouzen k 18 měsícům za účast na událostech v Kyti. Předchozí adresa: Příbram VII, čp. 488. Intervence v jeho prospěch viz V.Groh.
13. Jiří Kříž, nar. 26.1.1953, dělník, vězněn od 14.8.1977, odsouzen k 8 měsícům za účast na událostech v Kyti. Předchozí adresa: Podlesí 203, okr. Příbram. Intervence v jeho prospěch: viz Viktor Groh
14. Petr C i b u l k a , nar. 27.10.1950, dělník, od listopadu 1978 signatář Charty 77, vězněn od 17.4.1978, odsouzen ke 2 letům pro tr. čin pobuřování za rozmnožování hudebních nahrávek, literárních textů, materiálů Chart. 77 apod. a za organizování koncertů; rozsudek není dosud pravomocný. Ve vazbě ve věznici Brně-Bohunice. Matka: Věra Cibulková, Mučednická 39, Brno. V jeho prospěch a ve prospěch jeho přátele vystoupil dne 22.5.1978 ve svém příspěvku pro PEN - klub Václav Havel; kolem stovky mladých lidí poslalo dne 8.6.1978 protestní dopis Federálnímu shromáždění; Charta 77 se o případu zmínila v dokumentu č. 19. Za Petra Cibulku a jeho přátele i za všechny další politické vězni drželo ve dnech 23-24.12.1978 asi 250 občanů třiceti-hodinovou protestní hladovku.
15. Libor Chloupek , nar. 17.9.1955, knihovník, vězněn od 26.4. 1978, odsouzen ke 20 měsícům za stejnou činnost jako P.Cibulka; rozsudek není dosud pravomocný. Ve vazbě v Brně-Bohunicích. Rodiče: Jaromír a Marie Chaloupkovi, Tábor 13, Brno. Intervence v jeho prospěch: viz Petr Cibulka.
16. Petr Pospíchal , nar. 16.4.1960, tiskařský učený, vězněn od 4.5.1978, odsouzen k 11 měsícům za stejnou činnost jako Petr Cibulka; rozsudek není dosud pravomocný. Ve vazbě ve věznici v Brně-Bohunicích. Matka: Marie Adámková, ul. Bohuslava Martina č.5, Brno. Intervence v jeho prospěch: viz Petr Cibulka.
17. Pavel Novák , nar. 26.2.1945, inženýr, v posledních letech dělník, býv. předseda KAN v Jihlavě, vězněn od 21.4.1978, odsouzen ke 13 měsícům pro trestný čin pobuřování za rozeprášování a předávání písemností souvisejících s Chартou 77. Místo výkonu trestu není zatím známo. Manželka: Danuše Nováková, Krajní 2, Jihlava; 2 děti /8 a 5 r./.
18. Josef Brycht a , nar. 17.3.1932, pracovník služeb, bývalý místo-předseda KAN v Jihlavě, vězněn od 21.4.1978, odsouzen ke 13 měsícům za tutéž činnost jako ing. Pavel Novák. Místo výkonu trestu není zatím známo. Manželka: Marie Brychtová, U větrníku 37, Jihlava; inva-liční syn Josef Brychta /25 let/.
19. Michal Kobal , nar. 7.3.1946, dělník, signatář Charty 77, vězněn od února 1978, odsouzen ke 12 měsícům pro tr. čin pobuřování za rozšířování dokumentu Charty 77 č. 13 a textu "Boj o nás" příctví po Husákově". Trpí těžkým astmatem a je nyní v nemocnici NVÚ Praha-Pankrác. Matka: Božena Kobalová, Roztoky u Jilemnice č. 156, okr. Semily. Charta 77 upozornila na jeho případ prezidenta republiky v dopise z 5.4.1978.
20. Ivan Maňásek , nar. 26.12.1954, student, signatář Charty 77, vězněn od února 1978, odsouzen k 18 měsícům pro tutéž činnost jako Michal Kobal. Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Matka: Růžena Jírová, Jánské nám. č. 16, Cheb. Intervence v jeho prospěch: viz Michal Kobal.
21. František Pitor, nar. 10.6.1921, dělník, vězněn od 9.6.1977, odsouzen ke 3 letům pro tr. čin pobuřování za rozšiřování prohlášení Charty 77 z 1.1.1977. Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Manželka: pí Pitorová, Průmyslová 5, Plzeň-Doudlevce. Charta 77 upozornila na jeho případ ústavní činitele dopisem z 11.3.1978.

22. Ivan J i r o u s , nar. 23.9.1944, teoretik umění, signatář Charty 77, vězněn od 25.10.1977, odsouzen k 18 měsícům ve II. nápravně výchovné skupině pro tr. čin výtržnictví za vystoupení na vernisáži výstavy. Vězněn v NVÚ Ostrov nad Ohří. Manželka: Juliana Jirousová, Staré Ríše 33, okr. Jihlava. Za Ivana Jirouse intervenovala Charta 77 dopisem generálnímu prokurátorovi z 11.3.1978, dne 30.5.1978 poslalo generálnímu prokurátorovi protestní dopis 27 libereckých občanů, Vbor vydal jeho portrét atd.; v zahřeničí se pořádaly i demonstrace, při nichž byla nesena jeho podobizna / Paříž, srpen 1978/.
23. Oldřich T o m e k , nar. 13.10.1921, býv. středoškolský učitel, výhybkář, vězněn od 23.6.1978, během souduňho řízení /podzim 1977 až únor 1978/ byl na svobodě, odsouzen ke 12 měsícům pro tr. čin pobuření za to, že krajskému oboru pasu a víz a generální prokuratuře napsal dopisy, jejichž obsah byl shledán pobuřujícím. Vězněn v NVÚ Plzeň/Bory. Manželka: Marie Tomková, nám.l.máje 314, Chotěboř, okr. Havlíčkův Brod.
24. Miloslav Č a t a j Č e r n ý , nar. 20.4.1930, dělník, vězněn od března 1977, odsouzen ke 3 letům pro tr. čin pobuřování za údajné vyl pováni plakátů na podporu Charty 77. Vězněn v NVÚ Mirov v II. nápr. výchovné skupině, kam byl soudně přeřazen v průběhu výkonu trestu. Je vážně nemocen a jsou obavy o jeho život. Sestra: Vlasta Mikešová, Zámecký park 838, Litvínov, okr. Most. V jeho prospeč intervenovala Charta 77 dopisem ústavním činitelům z 11.3.1978, dopisem Mezinárodnímu červenému kříži z 1.10.1978, dále 14 libereckých občanů poslalo 28. 24.3.1978 protestní dopis generálnímu prokurátorovi.
25. Gustav V l a s a t ý , nar. 18.5.1930, technik, vězněn od 30.1. 1978, odsouzen ke 20 měsícům pro tr. čin pobuřování za zhotovení nástěnky kritického obsahu. Manželka: Věra Vlasatá, Bezručova 1707, Litvínov, okr. Most. V jeho prospeč intervenovala Charta 77 dopisem ústavním činitelům z 24.4.1978.
26. Miloslav L o j e k , nar. 6.1.1949, evang. duchovní, později dělník, vězněn od 19.12.1977, odsouzen pro tr. činy pobuřování a ohrožení politického a morálnoho stavu jednotky k 15 měsícům; při výkonu základní vojenské služby se jich měl dojistit rozšířením prohlášení Charty 77 z 1.1.1977 a diskusemi na politickém školení. Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Manželka: Romana Lojková, Fučíkovo nám. 6/7, Olovík 87, okr. Sokolov. V jeho prospeč intervenovala Charta 77 dopisem ústavním činitelům z 11.3.1978.
27. František H r a b a l , nar. 17.7.1952, dělník, vězněn od 16.2.1978, odsouzen ke 3 letům pro tr. čin podvracení republiky za rozšíření materiálů Charty 77 a svých vlastních statí; rozsudek nenabyl dosud první moci. Manželka: Irena Hrabalová, Na Plískavě 123/27, Praha 10 - Hostivař. Vězněn ve věznici Praha - Ruzyně.
28. Jiří V o l f , nar. 5.1.1952, dělník, vězněn od února 1978, odsouzen ke 3 letům v II. nápravně výchovné skupině pro tr. čin podvracení republiky za tutéž činnost jako František Hrabal a dále za malování nápisů po zdech a silnicích; rozsudek není dosud pravomocný. Manželka se s ním nyní rozvedla. Jedno dítě /1 rok/, jiné příbuzné nemá. Pred uvězněním pracoval jako řidič Správy silnic v Jindřichově Hradci. Vězněn ve věznici Praha - Ruzyně.
29. Peter P o h l , Dr., vědecký pracovník SAV, signatář Charty 77, vězněn pravděpodobně od podzimu 1977, odsouzen ke 20 měsícům za zasílání dopisů zastupitelským úřadem v Československu, jejichž obsah byl posouzen jako poškozování zájmů republiky v cizině; dopisy se týkaly zamítnutí jeho žádosti o vystěhování. Je německé národnosti, matka žije v Rakousku. Býdlel v Klemensové ulici č.17, Bratislava, odkud se jeho příbuzní mezikrát přestěhovali. Jiné údaje nejsou známy.

30. Jan Šimeš, nar. 2.10.1929, evangelický duchovní, později dělník, signatář Charty 77, vězněn od 30.5.1978, odsouzen k osmi měsícům pro tr. čin útok na veřejného činitele, jehož se měl dopustit tím, že bránil manželku před záskokem příslušníka SNB při domovní prohlídce. Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Vážný zdravotní stav. Adresa manželky: Milena Šimsová, Volfsova 12, Brno - Královo Pole. Charta 77 intervenovala v jeho prospěch dopisem Mezinárodnímu červenému kříži z 1.10. 1978 a k jeho případu vypracovala dokument č. 19. Za Jana Šimsu proběhlo mnoho solidarizačních akcí včetně hladovek.
31. Jiří Chmel, nar. 24.5.1954, technik, signatář Charty 77, vězněn od 20.7.1978, odsouzen k 18 měsícům pro tr. čin pobuřování za to, že údajně umožnil ve svém bytě dalším osobám podepsat Chartu 77. Vězněn v NVÚ Plzeň-Bory. Manželka: Hana Chmelová, Horňácká 17/782, Praha 8 - Kobylisy.
32. - 34. Josef Hegr, Ivana Holotová /signatářka Charty 77/, Josef Klíer, kteří byli dne 20.10.1978 zadrženi v soudní síni okresního soudu v Mostě proto, že jejich svědecké výpovědi při hlášení ličení s Jiřím Chmelem se lišila od svědecké výpovědi, užiněné před vyšetřovatelem. Další údaje nejsou známy, podle nedávných zpráv jsou stále ve vazbě a stíhání pro tr. čin křivé výpovědi.
35. Zdeněk Kašták, nar. 25.10.1946, údržbář, signatář Charty 77, vězněn od 21.8.1978, odsouzen k 10. měsícům pro tr. čin pobuřování za kritické dopisy, které posílal státním orgánům; rozsudek není dosud pravomocný. Vězněn ve věznici Hradec Králové. Manželka: pí Koštáková, Horská 423, Vrchlabí, okr. Trutnov; 3 děti.
36. Jan Zmatlík, nar. 1948, sociolog, signatář Charty 77, vězněn od 31.8.1978, obviněn z přípravy k tr. činu podvracení republiky, jíž se měl dopustit rozmnožováním materiálů Charty 77, filosofických statí a literárních prací. Vězněn ve věznici Praha - Ruzyně. Matka: Lucie Zmatlíková, Stropožnického 28, Praha 5. Dne 19.10.1978 se na přesidenta republiky a generálního prokurátora obrátila Charty 77 dopisem v jeho prospěch. K solidaritě s Janem Zmatlím vyzvala také skupina bývalých studentských funkcionářů filosofické fakulty UK prohlášením ze dne 29.12.1978.
37. Jaroslav Šabata, nar. 2.11.1927, psycholog, v invalidním duchodu, signatář Charty 77 a mluvčí Charty 77. Vězněn od 1.10.1978, obviněn z tr. činu útoku na veřejného činitele, jehož se měl dopustit napadením příslušníka VB / ve skutečnosti se však pouze bránil proti nezákonnému násilí/. Počátkem 70. let odsouzen v politickém procesu na 6 a půl roku, koncem roku 1976 po protestech mezinárodní veřejnosti podmíněně propuštěn: z tohoto trestu nemá odpykáno ještě 18 měsíců. Vězněn ve věznici Hradec Králové. Dcera: Anna Šabatová, Anglická 8, Praha 2, synové Jan Šabata, Havličkova 55, Brno, a Václav Šabata, Leystrasse 106/III/8, 1200 Wien. Jeho uvěznění vyvolalo vlnu solidarity v Československu i v zahraničí. Je vážně nemocen.
38. Jiří Veselý, býv. středoškolský učitel, nyní úředník, vězněn od 23.3.1978, obviněn z tr. činu pobuřování, jehož se měl dopustit zasíláním dopisů kritického obsahu státním orgánům. Ve vazbě pravděpodobně ve věznici v Liberci, dosud nedošlo k soudnímu projednávání. Manželka: pí Veselá, Kubánská 378, Liberec - Králův Háj; dvě děti /12 a 16 let/.
39. Dr. Jaromír Šavráda, nar. 25.5.1933, spisovatel, vězněn od 25.9.1978, obviněn z tr. činu pobuřování, jehož se měl dopustit rozeprávováním literárních děl a z tr. činu nedovoleného podnikání. Vězněn ve věznici Ostrava. Je vážně nemocen. Manželka: Dolores Šavrdová, Výškovická 87, Ostrava - Zábřeh.

40. František Matula, nar. 10.3.1954, bývalý student bohoslovecké fakulty, nyní sanitář, odsouzen ke 3 měsícům v II. nápravné výchovné skupině pro tr. čin útoku na veřejného činitele, kterého se měl dopustit v předchozím výkonu trestu odnětí svobody. Trest nastoupil 1.12.1978.

Poznámka: Všechny uvedené tresty jsou nepodmíněné. Pokud není uvedeno jinak, jsou rozsudky pravomocné a odsouzení byli pro výkon trestu zařazeni do I. nápravné výchovné skupiny.

II. Osoby na svobodě, s nimiž je vedeno trestní řízení.

/Výbor registruje i mnoho dalších obdobných případů; dokud však jsou postižení na svobodě, respektuje jejich případný nesouhlas se zveřejněním příslušných informací./

a/ Osoby, které byly odsouzeny k nepodmíněným trestům odnětí svobody:

Vladimír Ríha, nar. 14.2.1907, profesor ekonomie, signatér Charty 77, pravomocně odsouzen k 6 měsícům pro tr. čin poburování, jehož se měl dopustit sepsáním a rozšířením záznamu o svém výslechu. Nástup výkonu trestu odložen do ledna 1979. Adresa: Černá 6, Praha 1.

Ladislav Holáň, odsouzen k 7 měsícům pro tr. činy hanobení republiky a jejího představitele a hanobení státu světové socialistické soustavy a jejího představitele za zazpívání dvou písni; rozsudek není dosud pravomocný.

Petr Kaňa, odsouzen k 6 měsícům za stejnou činnost jako Ladislav Holáň, rozsudek není dosud pravomocný.

b/ Dále 17 osob, trestně stíhaných, které jsou na svobodě a jejichž věc není dosud ve stadiu soudního řízení:

Václav Havel, Jaroslav Kukal, Pavel Landovský, Jelena Mařínevá, Otta Bednářová, Jiří Gruša, Pavel Roubal, Ladislav Lis, Věra Vránová, Robert Gombík, Marian Zajíček, Václav Kimák, Emil Fuchs, Vojtěch Srna, Miroslav Šváček, Ladislav German, Tomáš Petřívý.

c/ Sledujeme také případy podmíněně odsouzených osob, jimž běží lhůta podmíněného odkladu trestu; a to Václava Havla /na 14 měsíců na 3 roky/, Františka Pavláčka /17 měsíců na 3 roky/, Martina Šimsy /5 měsíců na 2 roky/, ing. Zbyněka Čeřovského /byl odsouzen ke dvěma podmíněným trestům/ a Zdeňka Těšínského /z trestní věci proti Jaroslavu Dvořákovi a spol. - 15 měsíců na 2 roky/. Dále pak případ podmíněně propuštěné Aleny Klímové /z tr. věci proti Františku Potorovi a spol.; 1 měsíc na 3 roky/.

III. Výbor zatím disponuje jen neúplnými údaji o několika dalších osobách, které jsou pravděpodobně ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody. Naléhavě žádáme každého, kdo ny o těchto případech mohl poskytnout věrohodné informace, aby se obrátil na kteréhokoli člena Výboru.:

1. Josef Bednářík, psycholog, signatér Charty 77, během výkonu základní vojenské služby pravděpodobně odsouzen k vyšokému trestu odnětí svobody /5 let?/. Koncem šedesátých let studoval ve Francii. Rodiče žijí v Olomouci.
2. Mila Paršová, bytem Chotěboř, okr. Havlíčkův Brod, pravděpodobně ve vazbě.
3. Jiří Karlík, signatér Charty 77, dělník, bytem Chotěboř, okr. Havlíčkův Brod, a i od září 1978 ve vazbě pro tr. čin související s nástupem základní vojenské služby.

4. Jaroslav Tomášek, 26 let, od 4.9.1978 ve vazbě pro tr. čin související s rozšířováním zahraniční literatury a údajně pomlouvačními dopisy zahraničním přátelům; bydlel v Letohradu, ul. 28. října č. 396, okr. Ústí nad Orlicí. Hláší ho JUDr Hnizdo z Advokátní poradny v Hradci Králové, Mostecká 290.
5. ing. Pánečka, zaměstnanec počníku Chemopetrol v Litvínově /viz též případ Gustava Vlasatého/; pravděpodobně odsouzen na 10 měsíců nepodmíněně.

4. ledna 1979

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

oooo 0000 oooo

Sdělení č. 64 /Další trestní stíhání Petra Cibulky/

Usnesením vyšetřovatelky městské prokuratury v Brně Dagmary Říčákové ze dne 5.12.1978 bylo zahájeno trestní stíhání Petra Cibulky pro tr. čin útoku na veřejného činitele /§ 156/1 b tr.z. trestní sazba do čvou let/. Údajného tr. činu se měl Petr Cibulka dopuštít tím, že 14.11.1978 v budově městského soudu v Brně po vynesení rozsudku nad ním a jeho přáteli /viz Sdělení č. 55/ užil v rozhovoru s obhájcem na adresu předsedy senátu výroku "tak bych mu dal do držky". Svědkem údajného výroku je vedoucí eskorty R. Váša.

Výbor současně sděluje, že v době vánočních svátků byl Petr Cibulka, který je již devátý měsíc ve vazbě, kázeňsky potrestán deseti dny samovazby.

5. ledna 1979

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

oooo 0000 oooo

Sdělení č. 65 /Zvýšení trestu Josefu Brychtovi a Pavlu Novákovi./

Dne 20.12.1978 projednal senát krajského soudu v Brně za předsednictví JUDr Koloucha odvolání okresního prokurátora JUDr Beyera a odvolání obou obžalovaných proti rozsudku okresního soudu v Jihlavě, jímž byli oba shledáni vinnými tr. činem pobuřování a odsouzeni k nepodmíněným trestům odnětí svobody každý na osm měsíců /viz naše sdělení č. 58/. Soud vyhověl odvolání prokurátora a uložil Josefmu Brychtovi a ing. Pavlu Novákovi nepodmíněné tresty odnětí svobody v I. nápravně výchovné skupině, každému v trvání 13 měsíců. Oba odsouzení jsou ve vazbě od 21.4.1978; rozsudek krajského soudu je pravomocný.

Na veřejné zasedání byli vpuštěni jen příbuzní obžalovaných, jejich přátelům a dalším zájemcům zabránila policie ve vstupu do soudní budovy. Již v průběhu trestního řízení Josefa Brychta a ing. Pavla Nováka adoptovala Amnesty International.

7. ledna 1979

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

oooo 0000 oooo

Sdělení č. 66 /Hlavní líčení v trestní věci proti Jaroslavu Šabatovi./

Předseda senátu okresního soudu v Trutnově JUDr Jiří Grulich nařídil na čtvrtek 11. ledna 1979 hlavní líčení v trestní věci proti dr. Jaroslavu Šabatovi, dvaapadesátičlennému psychologovi, mluvčímu Charty 77. Líčení má začít v budově uvedeného soudu v 9 hodin.

Obžalobou okresního prokurátora v Trutnově JUDr Doležala je Jaroslav

Šabata stíhan pro trestný čin útoku na veřejného činitele /§ 156. odst. 2 tr.z./, jehož se měl dopustit tím, že hrubě urazil / slovem i fyzickým útokem malé intenzity/ příslušníka VB při výkonu jeho pravomoci.

Ve skutečnosti /viz Sdělení č. 4L/ však byl Jaroslav Šabata v budově okresu VB v Peci pod Sněžkou napaden příslušníky VB, kteří mu způsobili újmu na zdraví; při tomto jejich nezákonné jednání se pouze bránil. K incidentu došlo 1.10.1978, kdy na Cestě čs.-pořského přátelství mělo proběhnout setkání signatářů Charty 77 a členů polského Výboru na obranu společnosti /KOR/, které bylo zaměřeno koordinovanou akcí policejních orgánů obou států. Od té doby je Jaroslav Šabata ve vazbě ve věznici v Hradci Králové.

Na rozdíl od původního obvinění je nyní Jaroslav Šabata žalován jen z hrubé orážky veřejného činitele, zatímco užití násilí nebylo do obžaloby pojato. Hrozí mu tedy trest do jednoho roku /oproti původním třem letům/. Zdá se, že k tomuto ústupku přiměl státní moc intenzivní zájem domácí i zahraniční veřejnosti o případ Jaroslava Šabaty. Je však nebezpečí, že mu bude uloženo vykonat zbytek trestu v délce 18 měsíců, který mu byl koncem roku 1976 podmíněně odložen na tři roky.

Vzhledem k tomu, že hlavní líčení má být podle zákona veřejné, žádá Výbor Amnesty International, Mezinárodní organizaci demokratických právníků a další humanitární organizace, aby na proces vyslaly své pozorovatele.

Praha 6. ledna 1979

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

oooo 0000 oooo

Sdělení č. 67 / Jaroslav Šabata odsouzen/

Dne 11.1.1979 odsoudil samosoudce okresního soudu v Trutnově JUDr Jiří Grulich mluvčího Charty 77, dr. Jaroslava Š a b a t u , k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání devíti měsíců v II. nápravně výchovné skupině. Dr. Jaroslav Šabata se měl dopustit /viz Sdělení č. 41 a č. 66 / trestného činu útoku na veřejného činitele /§ 156 odst. 2 tr. z./. Rozsudek dosud nenabyl právní moci, obžalovaný se na místě odvolal; zůstává stále ve vazbě.

Pokud jde o situaci JUDr Josefa Danisze, obhájce Jaroslava Šabaty /viz příloha A/, Výbor pokládá za nutné dementovat nesprávnou informaci agentury UPI z Vídni, podle níž JUDr Danisz měl prohlásit, že se vzhledem k vykonávanému nátlaku bude možná muset obhajobu vzdát. Sdělujeme, že JUDr Danisz se rozhodl hájit dr. Jaroslava Šabatu pokud k tomu bude mít zákonnou možnost, tj. pokud nebude zrušeno jeho členství v české advokaci. Odborová organizace si k rozhodnutí o souhlasu s jeho propuštěním vyžádala písemné podklady, takže JUDr Danisz zatím nadále advokátem zůstává.

V příloze Výbor vydává prohlášení Anny Šabatové ml. o situaci JUDr Danisze /A/, zprávu Anny Šabatové ml. a Zdeně Tominové o průběhu procesu /B/ a záznam posledního slova dr. Jaroslava Šabaty před vynesením rozsudku /C/.

12. ledna 1979

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

Příloha A

JUDr. Josef Danisz, člen Advokátní poradny č. 5, Václavské nám. 41, Praha 1, vyslovil dnes obavu, že mu bude znemožněno pokračovat v obhajobě mého otce Jaroslava Šabaty, který má dne 11. ledna souzen okresním soudem v Trutnově. Upozornil mě na možnost, že budu v příštích dnech nucena zvolit otci jiného obhájce.

Považuji tuto situaci za důsledek činnosti dr. Danisze, který v posledním roce převzal obhajobu řady signatářů Charty 77: spisovatele Jiřího Gruší, inženýra Pavla Roubala, Jaroslava Kukala, Tomáše Petřívého a který obhajo-

val před soudem Jiřího Chmela. Jeho vystupování v těchto trestních věcech bylo v podmínkách, v nichž musejí pracovat čs. advokáti, ojedinělým příkladem občanské statečnosti a profesionální etiky.

Včera, tři dny před hlavním líčením ve věci mého otce, rozhodl Výbor Městského sdružení advokátů v Praze, že požádá ZV ROH o předběžný souhlas se zrušením členství dr. Danisze v advokaci. Výbor uvedl jako důvod, že při procesu s Jiřím Chmelem se dr. Danisz zmínil o procesech padesátých let a při jiné příležitosti poukázal na případ fyzického násilí proti jednomu si nátáři Charty 77. Skutečným důvodem tohoto postupu je však obava orgánů státní moci před nekompromisní obhajobou při procesu s mým otce.

Jsem přesvědčena, že tento nezákoný postup úředů, jímž je diskriminován právník proto, že usiluje o respektování zákonů, a jímž je mému otci bráněno v účinné obhajobě, vzbudí pozornost veřejnosti a Mezinárodního sdružení demokratických právníků.

Praha 9.1.1979

Anna Šabatová, Anglická 8, Praha 2

Příloha B

Zpráva o průběhu procesu
s dr. Jaroslavem Šabatou, mluvčím Chart. 77

Ve čtvrtek 11. ledna 1979 se konalo před samosoudcem Okresního soudu v Trutnově hlavní líčení proti dr. Jaroslavu Šabatovi, mluvčímu Charty 77, obžalovanému podle § 156 odst. 2 tr. z. z údajného útoku na veřejného činitele. Proces se konal přes četné a silné protestní hlasy významných představitelů československé a světové veřejnosti, kteří po celé tři měsíce, po které byl Jaroslav Šabata ve vyšetřovací vazbě, adresovali čs. státním orgánům důrazné žádosti o okamžité propuštění dr. Šabaty z vězení a zastavení tr. stíhání ve věci, jejíž vykonstruovanost a tendenčnost byla každému oudnému a normálně smyšlejícímu člověku zřejmá. Do budovy okresního soudu v Trutnově se před 9. hodinou ranní dostavilo přes 20 přátele a známých dr. Šabaty, z nichž mnozí cestovali po celou noc, aby mohli být jednání soudu přítomni. Do jednací síně však byli vpuštěni pouze nejbližší příbuzní Jaroslava Šabaty, dcera Anna a syn Jan, a důvěrník obžalovaného, jímž byla Zdena Tominová. /V jednací síni bylo přichystáno dalších 7 míst k sezení, ta však byla obsazena zástupci "veřejnosti", které nikdo z přátele Jaroslava Šabaty neznal mezi nimiž však místní občané identifikovali příslušníky a zaměstnance místní Bezpečnosti./ Vstup do jednací síně nebyl umožněn ani zahraničním korespondentům agentur Reuter, AFP a ANSA, rádně akreditovaným v Praze, ani dvěma zástupcům kanadského a britského velvyslanectví. Jednací síň se nacházela ve druhém patře budovy soudu, přátelé dr. Šabaty však mohli pobývat pouze v přízemním vestibulu budovy, kde také po celé čtyři hodiny jednání soudu setrvali, když byli před tím perlustrováni a vyfotografováni. Hermeticky uzavřené druhé patro bylo střženo neprůměrně vysokým počtem uniformovaných i civilních příslušníků Bezpečnosti, ozbrojenými příslušníky v plných uniformách a dokonce jedním služebním psem, ačkoli na chodbě seděli pouze předvolaní svědci.

Hlavní líčení bylo zahájeno krátce po deváté hodině samosoudcem JUDr. Jiřím Crulichem. Jednání soudu se dále účastnili okresní prokurátor JUDr. Josef Doležal, obhájce Jaroslava Šabaty JUDr Josef Danisz a zapisovatelka Jaroslav Šabata byl do jednací síně převeden v pouech trochu pobledlý, zjevně však klidný a odhodlaný. Po přečtení obžaloby, v nož ho prokurátor žaloval podle § 156/2tr.z., z údajného útoku na veřejného činitelé, kterého se měl dopustit Jaroslav Šabata tím, že dne 1.10. v místnosti dozorčí služby na okrsku VB v Peci pod Sněžkou vulgárním výrokem a úderem otevřenou dlaní hrubě urazil příslušníka VB Radišu Stojkoviče při výkonu jeho pravomoci a pro tento výkon. Jaroslav Šabata prohlásil, že se naprostě nesdílí vinou. V dalším průběhu líčení bylo vyslechnuto 7 svědků v tomto

pořadí: Tomáš Petřívý, Jiří Němec, a příslušníci VB z Pece pod Sněžkou Stojkovič, Kodet, Hořáček, Kudrna a Sedral. Poté soudce ukončil dokazování a vyzval prokurátora a obhájce dr. Šabaty k pronesení závěrečných řečí. Okresní prokurátor byl ve své řeči stručný a měl za to, že výpovědi svědků byla v plném rozsahu potvrzena vina obžalovaného ve smyslu obžaloby. Ačkoli se předtím v hlavním líčení záměrně odhlíželo od sirsích politických souvislostí celého případu, připomněl prokurátor ve své závěrečné řeči, že Jaroslav Šabata byl iž dříve odsouzen za plitický delikt podvracení republiky, čímž motivoval zvýšenou společenskou nebezpečnost je nání obžalovaného, trebaže v daném případě jde o "obyčejný kriminální delikt". Tím také zdůvodnil, proč navrhuje, aby soud vyměřil trest v horní hranici sazby /nejvyšší sazba je v tomto případě 1 rok/ a současně uložil výkon trestu v II. nápravně výchovné skupině. Obhájce dr. Šabaty pronesl asi 50ti minutovou závěrečnou řeč, v níž podrobně doložil, proč má za to, že vina Jaroslava Šabaty na rosto nebyla dokázána a navrhl, aby soud zprostil Jaroslava Šabatu viny. Byla to podle našeho názoru závěrečná řeč, jakou naše soudní síně z úst obhájců dávno neslyšely, řeč odborně vysoce fundovaná a zároveň občanský statečná: JUDr. Danisz neváhal zdůraznit v jaké souvislosti k incidentu došlo /příslušníci Bezpečnosti měli za úkol zabránit nit setkání J. Šabaty a dalších s opolskými přáteli na čs.-polské hranici, pozn.Z.P./, i to, že agresivita jednání příslušníků VB s Jaroslavem Šabatou byla zřejmě motivována tím, že jde o mluvčího Charty 77. Po usíme se shrnout hlavní body obhajoby, jak nám to naše paměť a neodbornost /i pochopitelné vzrušení, které jsme v této chvíli pocítovaly/ umožňují:

1. Svědeckými výpověďmi Tomáše Petřívého a Jiřího Němce je prokázáno, že příslušník VB Stojkovič překročil pravomoc veřejného činitele již před incidentem, který je předmětem trestního řízení, a sice tím, že napadl a udeřil Jaroslava Šabatu na WC, když z pozoroval, že Šabata spláchl nějakou písemnost /s níž dr. Šabata mohl v té chvíli nakládat odle lhosti, neboť nikterak nebyla důvodem jeho předvedení, za který byla udána nesrovnalost v občanském průkaze/, vyvlekl jej na chodbu, smýkal jím a bil o zed, a již od tohoto okamžiku nepožíval zákonné ochrany veřejného činitele. Výpovědi obou svědků třeba mít za zcela věrohodné, nenot se plně shodují s výpovědí Jaroslava Šabaty, jakkoli od tohoto okamžiku neměli svědci vůbec žádnou možnost s dr. Šabatou hovořit. Neměli možnost získat jakékoli informace od obhájce, nebožt ten viděl spisy až po výpovědi.
2. Výpovědi ostatních svědků, především příslušníků Stojkoviče, Kodeta a Horáčka, je naopak těžko pokládat za věrohodné, nejen proto, že je mezi nimi mnoho rozporů, trebaže měli možnost se domluvit, nejen proto, že se některé výpovědi oproti přepravovanému řízení zmínily, že existuje i podstatný rozpor mezi jejich jednotlivými výpověďmi a úředním záznamem, který podepsali všichni tři najednou / a který , jak lze mít za prokázané, musel být vyhotoven dodatečně, až po rozhovoru příslušníků s výšetřovatelkou a prokurátorem/, ale především proto, že jsou svědky zaujatými. Vždyť kdyby příslušník Stojkovič nepopřel tvrzení, obsažená ve výpovědi dr. Šabaty a svědků Petřívého a Němce, mohl / či musel / byt stíhán přinejmenším pro překročení pravomoci veřejného činitele; kdyby příslušníci Kodet Horáček nepopírali totéž, mohli by být stíháni přinejmenším za tom že se nepokusili trestnému činu zabránit.
3. Výpověď dr. Šabaty o samotném incidentu, který je předmětem trestní věci / potvrzenou výpověďmi svědků Němce a Petřívého, kterí jej sice neviděli, ale jejich sluchové dojmy se opět s výpovědí Jaroslava Šabaty plně shodují/, je třeba mít za pravdivou, protože v opačném případě by jeho čin postrádal jakýkoli motiv. Proč by měl Jaroslav Šabata poté, co se bez odporu podrobil osobní prohlídce /k níž ostatně nebylo zákonného důvodů/, řekl různou část osadení zul boty i ponožky, ve chvíli kdy ovažoval geopací pohled k zákonem zakánanému výroku a dle následujícího logického zákonu v tomto činu mohl být vyslovil boty nahle netradičně výzvy, aby se postavil a nechal si přejít rukama po těle, proti výsledku

Proč by měl Jaroslav Šabata poté, co se bez odporu podrobil osobní prohlídce / k níž ostatně nebylo zákonného důvođu/, co sám odložil část ošacení, zul boty i ponožky, ve chvíli, kdy považoval osobní prohlídku za skončenou a právě si obul boty, náhle neuposlechnout výzvy, aby se postavil a nechal si přejet rukama po těle, proč by se měl náhle rozhodnout k užití vulgárního výroku a dokonce k uštědření políčku? Je zcela logické, že k tomuto činu musel být vyprovokován. Když by jeho výpověď nebyla pravdivá, proč by zapíral slovní urážku a naopak přiznával políček? Jak by přišel ke zranění, především ke zranění rtu, které je plně prokázáno, kdyby byl vzápětí příslušník Stojkovič proti němu pouze "užil účinného chvatu"?

4. Pokládáme-li / a nelze jinak / výpověď Jaroslava Šabaty za věrohodnou a výpovědi příslušníků VB již vzhledem k jejich zaujatosti za podstatně méně věrohodné, nemůžeme přijmout že tvrzení obžaloby, že Jaroslavu Šabatovi byla vina v plném rozsahu prokázána. Soud by měl naopak nahlédnout, že vina prokázána nebyla, v žádném případě pak ne bez pochybností, a Jaroslava Šabatu zprostít viny. Zprostí-li soud Jar. Šabatu viny na základě pochybností o vině, bude se totéž vztahovat i na zúčastněné příslušníky VB a nebude proti nim muset být zavedeno trestní stíhání.

Po závěrečné řeči obhájce udělil soudce Jaroslavu Šabatovi poslední slovo, v němž J. Šabata zdůvodnil proč se necítí a nemůže cítit vinou. /Viz záznam posledního slova J. Šabaty před vynesením rozsudku./ Samosoudce si nevzal žádný čas na rozmyšlenou, ani jen formálních pět minut. Povstal a odšoudiv Jaroslava Šabatu k trestu odňtí svobody na 9 měsíců nepodmíněně a k výkonu trestu v II. nápravné výchovné skupině. Jaroslav Šabata se odvolal. Po skončení hlavního líčení byla Anně a Janovi Šabatovým požádána Krátká rozmluva s otcem přímo v jednací síni, důvěrníkovi dr. Šabaty alespoň stisk rukou. J. Šabata rozhodně nepůsobil dojmem zlomeného člověka. Bylo vidět, že jasné pocítuje své morální vítězství, které ostatně prozařovalo po celou dobu hlavního líčení jinak chmurný a trapný obraz naší justice. J. Šabata se teď na shledanou s námi všemi, "Tak zase za pár měsíců", řekl s úsměvem. Jsme přesvědčeni, že nikdo, kdo ctí a uznává lidská práva a svobody, se srozsudkem okresního soudu v Trutnově nesmíří, že se zvedne nová vlna protestů a zápasu o Šabatovo osvobození. Nezapomínejme přitom na dvě věci: Jaroslav Šabata prodělal dvakrát srdeční infarkt, jeho zdraví je podloženo; to za prvé. Za druhé nezapomeňme, že hrozí vážné nebezpečí, že mu bude okresním soudem v Litoměřicích přeměněno podmíněné prominutí trestu v délce 18 měsíců a že by pak mohl ztrávit ve vězení více než dva roky! Rozsudek z včerejšího dne by k tomu mohl posloužit jako dobrá záminka.

Jaroslav Šabata a jeho rodina děkuji všem, kdo s ním, treba odděleně ztrávili čtyři hodiny v budově trutnovského soudu, všem přátelům doma i v zahraničí, kdo neustávají v zápací výboji za jeho osvobození, a především všem, kdo neustávají v úsilí o dodržování a naplnění lidských práv a svobod kdekoli na světě.

Anna Šabatová ml.

Zdena Tominová

Záznam posledního slova Jaroslava Šabaty před vynesením rozsudku
při hlavním líčení Okresního soudu v Trutnově dne 11.1.1979

Pane předsedo,
každý stát musí chránit své orgány, jak řekl pan prokurátor; každý stát musí ale také chránit své občany. Je-li občan donucován k poslušnosti hrubými prostředky nebo dokonce násilím, musí se bránit. Člověk není pes, pane prokurátore, a má právo, aby se s ním jednalo jako se svobodným tvorem, i když treba není svobodný občan. Měl jsem se so ustít trestného činu tím, že jsem napadl příslušníka VB Radíša Stojkoviče hrubým vulgárním výrokem a vytáhl mu políček na tvář. Rozhodně popírám, že jsem výrazu "kurvo esenbácká" užil! Nikdy ve svém životě jsem slovo "kurva" nepoužíval, ani tehdy ne,

když jsem slyšel stále kolem sebe v prostředích, kde se to slovo používá jako běžné citoslovce, ať už to bylo při totálním nasazení za války, ve vězení, ale i jinde; já jsem tohoto slova neužil nikdy ani jako citoslovce a mohl bych k tomu opatřit řadu důkazů. Políček jsem příslušníkovi Stojko-vičovi vytal, pane předsedo, jednal jsem tak ale v naprostém přesvědčení, že Stojkovič překročil pravomoc veřejného činitele a nepoživá žádné právní ochrany. Vždyť se tak stalov c situaci, kdy na mne příslušník Stojkovič začal po prakticky provedené osobní prohlídce, které jsem se bez odporu podrobil, křičet: "Co si sedáte? Já jsem neště neskončil!", smykl mnou z pohovky, na které jsem si právě v sedě obouval boty, postrčil mne do středu místnosti a hrubě do mne vrážel, přikazoval mi, abych se postavil rovně s rukama přiřazenýma k tělu, jako kdyby h byl někde v koncentráku, tedy v situaci, kdy mne napadal a ponižoval mou lidskou důstojnost. Nadto jsem se mohl právem obávat, že jeho křik a bezdůvodné hrubé zacházení známenají, že chce pokračovat v násilnostech, které proti mně použil již předtím na WC a na chodbě, kde mne udeřil a bil mnou o zed. Samozřejmě jsem se ohradil, ptal jsem se "jako co jsem vlastně tady, jako předvedený, zadržený nebo obviněný, a z čeho jsem vůbec obviněn?", a když mnou Stojkovič začal znova cloumat, vytal jsem mu v přirozeném rozorečení políček. Rozhodně jsem hrubě neurazil příslušníka Stojkoviče při výkonu jeho pravomoci nebo pro tento výkon. Z Říkám-li, že nejsem právě rád, že jsem takto jednal říkám zároveň, že se rozhodně necítím vinem ve smyslu obžaloby! Vím, proč se mi pod souvá jmenovaný vulgární výrok "abych mohl být označen za "obyčejného kriminálníka", za "podřadného občana", a aby se o mně jako o takovém psalo. Zde je na místě připomenout čirší okolnosti tohoto případu, které mají jednoznačně politický charakter; nebudu o tom hovořit podrobněji, protože pan předseda by mne k tomu jistě přinejmenším nevytízel. Bylo kde však připomínáno mé minulé odsouzení i mé podmíněné propuštění v roce 1976, i to, že šlo o politický konflikt. Pan prokurátor řekl, že jsem se z minulého trestu a jeho výkonu dostatečně nepoučil, jak je vidět z mého chování, které je tím třeba považovat za zvlášť společensky nebezpečné. Skutečně jsem se v tomto smyslu nepoučil: považoval jsem a považuji mé tehdejší odsouzení za údajné podvracení republiky za nespravedlivé, nikdy jsem se necítil vinen, odmítl jsem i usnesení o mém podmíněném propuštění v roce 1976 a prohlásil jsem, že budu trvat na plné rehabilitaci. Z čeho jsem se však hluboce poučil, Z to je dějinná zkušenost celého dělnického hnutí. Ve smyslu tohoto poučení jsem jednal a budu jednat, ve smyslu tohoto poučení opakuji že teď před tímto soudem, že každý stát musí dodržovat a chránit práva svých občanů, ve smyslu tohoto poučení budu hovořit i před každým dalším případným soudem. To je všechno, co jsem chtěl říci.

Zážnam pořídila pezprostředně po ukončení hlavního líčení Zdena Tominová, která byla jednání soudu přítomna jako důvěrník obžalovaného. Zážnam je pořízen podle paměti, s nejvýší možnou snahou o věrnou reprodukci obsahu, myšlenkového sledu i vlastní textace posledního slova Jaroslava Šabaty před vynesením rozsudku. Pokud došlo k některým nepřesnostem, je to důsledek nedokonalosti lidské paměti a Zdena Tominová se J. Šabatovi předešlem omlouvá.

Zdena Tominová

11.1.1979

oooo 0000 oooo

Prohlášení Charty 77
k procesu s Jaroslavem Šabatou

Ve čtvrtek 11. ledna 1979 v 9.00 bude okresním soudem v Trutnově souzen mluvčí Charty 77, dr. Jaroslav Šabata.

Je obviněn z útoku na veřejného činitela, - tak Bezpečnost a prokuratura svěrazně interpretuje svědecky potvrzenou skutečnost, že to byli právě příslušníci Bezpečnosti, kteří Jaroslava Šabatu nezákonné zadrželi, aby zmařili jeho setkání s řadou polskými přáteli, hrubě s ním smykal a bili jím o zed a nakonec jej ztloukli.

Zadáme československé úřady, aby zastavily tuto protiprávní perzekuci

Jaroslava Šabaty, která je dálším pobouřujícím projevem brutálního zacházení s nezávisle smýšlejícími občany.

Vyzýváme všechny doma i v zahraničí, kterým záleží na respektování základních lidských práv, aby takovou protizákonné praxi odsoudili a požadovali okamžité zastavení trestního stíhání a propuštění Jaroslava Šabaty na svobodu.

Václav Havel
mluvčí Charty 77

dr. Ladislav Hejdánek
mluvčí Charty 77

oooo 0000 oooo

Rok filozofie

Myšlenka souvisejících filozofických přednášek pro širší okruh zájemců našla uplatnění na podzim loňského roku v Praze. Z původního rozsáhlého plánu /sociologie, psychologie, historie, dějiny umění, literatura.../ se nakonec realizovala pouze filozofie.

Začátky nebyly nejlidnejší: několik výslechů jak přednášejících, tak účastníků, přednášek; několikrát bylo zájemcům o filozofii zabráněno ve vstupu do lytu, kde se přednáška měla konat. Původně početná skupina se sice změnila, nicméně si vytrvalostí vydobyla své právo.

Podle přístupu a zaměření přednášejících i posluchačů se vytvořily dva typy filozofických večerů. Dějiny filozofie přednášel prof. Milan Machovec a vstup do filozofické myšlení skrz řecký svět provedl dr. Julius Tomin.

Prof. Machovec po úvodu do filozofie a vymezení hlavním filozofických otázek vyložil v obecných rysech podstatné problémy dějin filozofie a zaměřil se na představitele jednotlivých filozofických koncepcí. V krátkém časovém období jednoho roku si tak posluchači utvorili představu ústředních momentů dějin filozofie a získali potřebný základ k dalšímu samostatnému studiu.

První "školní rok" u dr. Tomina proběhl ve znamení Platonových dialogů: Parmenides, Faidres, Menon, Protagoras, Theaitétos, Ústava..., které dr. Tomin překládal z řeckého originálu. Mnohým z účastníků těchto přednášek se otevřel nový pohled na svět, objevily se první nesmělé pokusy o dialog, o filozofickou diskusi. Se zvlášť aktivní odezvou se setkaly nové filozofické problémy, které vyplynuly z diskuse nad řeckými texty: problém filozofického vydání světa, ve kterém žijeme, tj. filozofické zachycení prožitku. Potřeba odborné konfrontace v tomto úsilí dala vzniknout výzvě dr. Tomina o navázání vědeckých kontaktů s našimi a zahraničními univerzitami. Naše univerzity zatím neprojevily ochotu spolupráce, ze zahraničí dosud nepřišlo vyjádření. To byl tedy minuly "školní rok". V letním období se po račovalo v tématice filozofické reflexe světa četbou Bubereovy knihy Ich - Du.

Filozofické večery u dr. Tomina pokračují opět od září. Do neformálního plánu byly zahrnuty Thukydidovy Dějiny peloponéské války, Aristofanovy komedie, výhledově Aristoteles. S potřebou četby filozofických textů, v originále souvisejí též snahy o jazykové vzdělávání, převážně v německém a anglickém jazyce.

Lze jen doufat, že v letošním školním roce nezůstane veškerá třída přednášek na dr. Tominovi, ale že se připojí i jiní odborníci a to nejen z oboru filozofie. Filozofické semináře u dr. Tomina jsou otevřenou záležitostí pro všechny, přednášející i posluchače, stačí zájem a chuť přijít.

/převzato z jednoho z nezávislých časopisů/

- hejru-

oooo 0000 oooo

Interview s Václavem Havlem

Praha, 30. prosince 1978

V zahraničním tisku se objevily zprávy o tom, že se ocitáte v domácém vězení. Je to pravda?

Ano, je. U venkovské chalupy, v níž se většinou zdržuji, byl vybudován zvláštní strážní domek na můjích nohách, podobající se sovětskému lounchodu, z nhož je náš dům stíle pozorován policisty, kteří mimo to pravdělně náš dům obcházejí a nahlížejí k nám do oken. Mají k dispozici dva policejní vozy a jsou v rádiovém spojení se svou centrálu. Tito policisté brání komukoliv, aby nás navštívil, a mne dovolují crutit dům pouze když jedu na nákup. Přitom jezdí policejní vůz se mnou a ~~okolí~~ obchází-li obchody, chodí se mnou neustále policista s vysílačkou a pistoli, navštěvuje se mnou obchody a nepokrytě naslouchá každému slovu, které s kýmkoliv promluvím. Policisté chodí se mnou dokonce i když jdu do okolního lesa s naším psem.

Máte toto opatření nějaký zákonného podklad?

Rozhodně nemá. Policejní orgány se tu naopak dopouštějí celé řady trestních činů, jako je omezování osobní svobody, útisk, zneužití pravomoci veřejného činitele apod.

A co v Praze? Máte přece byt v Praze?

Tam to bylo ještě horší. Než jsem odejel na chalupu, byl před dveřmi našeho pražského bytu uniformovaný policista, kteří n koho nepouštěli k nám a mne nepouštěli ven. Jeden z nich mi dokonce vyhrožoval, že mne zbije.

Máte možnost navzdory tomuto obklíčení nějak se se svými kolegy stykat a vůbec komunikovat se svým?

Jak vidíte, zatím mám, byť se značnými obtížemi.

Jak se v této situaci cítíte?

Lhal bych, kdybych tvrdil, že je to příjemné. Ale na druhé straně vím, že desítky mých přátele a známých jsou na tom nepoměrně hůře, mám na mysli především ty, kteří jsou ve skutečném vězení. Sám jsem ve vězení třikrát byl, byť pokaždé poměrně krátce, a vím proto, že má situace je proti situaci skutečných vězňů stále ještě idylou.

Mluvčím Charty 77 jste se stal, pokud je známo, jen na kratší dobu. Můžete říci, kdy tuto funkci předáte designovanému nástupci?

To říci nemohu, protože to nevím. Původně to mělo být skutečně na poměrně krátkou dobu, nyní však, za situace, na kterou jste se mne ptal, funkci předávat nebudu. Nemohu totiž připustit, aby vznikl dojem, že takovýmito protiprávními akcemi lze chartisty zastrašit nebo přimět k ústupkům. Ostatně akce tohoto druhu jen potvrzuje to, na co Charta 77 od začátku poukazuje: že zákony nepřestupujeme my, ale orgány státní moci.

oooo 0000 oooo

Krátké zprávy:

Bahrovský kongres, Charta 77 a KSS /KOR/

V listopadu 1978 se konal v Západním Berlíně mezinárodní kongres na obranu Rudolfa Bahra a o jeho díle. Rudolf Bahro byl v létě 1978 v NDR odscuzen k osmi letům vězení za marxistickou analýzu hospodářského a politického systému zemí sovětského bloku, zvláště NDR. Bahrovskému kongresu poslali mluvčí Charty 77 a VONS zdravici, v níž se ztotožňují s požadavkem, aby R. Bahro byl propuštěn a mohl v NDR svobodně přednést svou kritiku.

/Zdravici jsme zveřejnili v Informacích o Chartě č. 13/78./
Také polsky Výbor společenské sebeobrany KSS /KOR/ posílal kongresu poselství: "Varšava 14. října 1978 - Účastníkům semináře "Svoboda Rudolfa Bahrovi" - Výbor společenské sebeobrany /KOR/ vyjadřuje svou solidaritu s Rudolfem Bahrem a se všemi, kdož jsou v NDR pronásledováni za demokratické aspirace. Přejeme účastníkům tohoto shromáždění, které se zabývá tvorbou Rudolfa Bahra, aby kroky, které činí na jeho obranu, byly účinné. Podepsano 31 členů KSS /KOR/."

Čs. čtenáře jistě naučíme fakt, že na plenumu kongresu přednesli své projevy signatář Charty 77 Ludvík Kavín a za skupinu Listy Jiří Pelikán a že zdravice Charty 77 byla přijata s uspokojením. Kongres údajně posílal Chartě 77 odpověď, v níž ~~4/1/1978/1/1/~~ se mj. staví na obranu Jaroslava Šabaty. /Text odpovědi jakož i další materiály kongresu s výjimkou závěrečné rezoluce není dosud v prostředí Charty 77 znám./ Závěrečnou rezoluci podepsali zástupci Italské komunistické strany, Italské socialistické strany, Španělské dělnické socialistické strany, Skupiny Listy, IV. Internacionály, PDUP - Il Manifesto, bahrovsckých výborů a pařížského Výboru Wolfe Biermann. Člen ÚV FKS Alexandre Adler a představitelé německé sociálně demokratické levide / včetně vysokých funkcionářů SPD, JUSO a odborů/ se kongresu účastnili sice se souhlasem svých orgánů, nikoli však z jejich pověření.

oooo 0000 oooo

Poslanci Labour Party o Československu

Dne 29.11.1978 se konalo v Londýně shromáždění několika desítek delegátů nedávného sjezdu Labour Party, zvláště poslanců jako např. Tom Litterick a odborových předáků, kteří se rozhodli - jak vyhlašuje jejich rezoluce - usilovat o obranu těch, kteří jsou perzekvováni na Východě či na Západě, protože brání práva pracujících nebo demokratické svobody. Účastníci shromáždění se hodlají / v budoucnu zaměřit na obranu represálií v Severním Irsku, na požadavek zrušení zákona Prevention of Terrorism Act, na obranu perzekvovaných signatářů Charty 77 / je stručně podán případ Jaroslava Šabaty/ a na obranu těch, kteří se ve východní Evropě snaží zakládat nezávislé odbory /V.Klebanov v SSSR, K.Swinton v Polsku/.

oooo 0000 oooo

Otevřený dopis Karla Šlinga Gustávu Husákoví

Ing. Karel Šling, bytem Želivského 10, Praha 10 - Zahradní Město, syn Otto Šlinga, vysokého funkcionáře KSČ, popraveného v r. 1952 v Praze, se ohrátil na prezidenta republiky otevřeným dopisem, v němž žádá, aby zjednal nápravu v osobní situaci Karla Šlinga, kterému čs. úřady brání navštívit jeho matku a bratra v Anglii. "Tento dopis jsem napsal pouze svým jménem; stejně postižení jsou však i další občané, kteří mají stejné právo cestovat jako vy, jako já, jako kdokoli jiný", píše v závěru svého dopisu signatář Charty 77 Karel Šling.

oooo 0000 oooo

Chorea Bohemica a policejní brutalita

Dne 21.12.1978 navštívilo několik signatářů Charty 77 vánoční vystoupení souboru Chorea Bohemica v Kulturním domě na Slovenském ostrově. Mnozí signatáři se však představení nemohli zúčastnit, protože byli z budovy vykázáni, nebo nebyli do budovy vůbec vpuštěni: zabránili jim v tom uniformovaní i neuniformovaní příslušníci SNB / některí s označením "Poradatel"/. Mezi těmi, kteří byli vykázáni jako "nežádoucí" byl František Kriegel a manželkou a Jiří Hájek a manželkou. František Kriegel napsal stížnost na jednání "poradatelů" řediteli kulturního domu a Jiří Hájek poslal protestní dopis ministru kultury. V dopisu mj. uvádí, že

naposledy nebyl do uvedeného domu v uštěn před 43 roky, kdy mu v tom zabránily fašistické bojovky.

Skutečnou brutalitu projevila policie vůči Otce Bednářové ". ještě před budovou Kulturního domu ji obtěžovali příslušníci SNB v civilu - jeden z nich ji dlouhal prstem do obličeje a pak narídil uniformovaným příslušníkům VB perlustraci jejího občanského průkazu. Přitom spísal jí i na adresu jejich synů a pak vydal příkaz dvěma mužům v civilu, aby "jí dali pář facek". Ti ji vlekli za budovu směrem ke břehu a vyhrožovali jí, že "půjde do vody", že jitam hodí. Když volala o pomoc, jeden z nich jí násilně zacpal ústa. Teprve poté ji propustili. Alarmující je, že z jedná můžů v civilu s uniformovaními příslušníky VB jasně vyplývalo, že i oni byli příslušníky SNB. Dosavadní násilné útoky na čs. obránce lidských práv /Ivan Medek, Bohumil Doležal, Jiří Kasal a Pavel Landovský, jakož i případ plesu železničářů, který si policie tentokrát zopakovala v malém/ totiž dávaly jen tušit, že násilníci byli příslušníci útvaru ministerstva vnitra; tenkrát se tím vůbec netajili. Otka Bednářová oznámila trestný čin písemně svému obhájci a zároveň podala stížnost ministru vnitra Jaromíru Obzinovi.

ooo 000 ooo

Setkání v Nové Vísce

Ve dnech 29. a 30.12.1978 proběhlo v Nové Vísce /obec Místo, okr. Chomutov/ setkání asi stovky přátel z okruhu undergroundu, kteří se zde sešli, aby společně poslouchali hudbu a vzájemně se lépe poznali. Po člouhé době nedošlo k policejním zásahům, které byvají při obdobných příležitostech běžné. Veřejná bezpečnost se omezila na diskrétní přítomnost na poměrně vzdáleném místě, na perlustraci několika občanských průkazů a slušné preventivní upozornění, že hudební produkce nemá rušit noční klid.

ooo 000 ooo

Vánoční hladovka za politické vězni

Dana Němcová oznámila otevřený dopisem z 3.12.1978 / viz Informace o Chartě 77 č. 15 /78/, že z iniciativy brněnských přátel Petra Cibulky, Libora Chloupka a Petra Pospíchalova se mnozí mladí lidé rozhodli hrát ve dnech 23. a 24. 12. třicetihodinovou hladovku za čs. politické vězni. K této hladovce se připojilo celkem asi 250 osob; na dvacet signatářů Charty 77 drželo tuto hladovku ve Vídni.

ooo 000 ooo

K modlitbě za politické vězni se připojují další věřící

Signatář Charty 77 Karel Soukup napsal kardinálu Tomáškovi, primasi českému dne 31.10.1978 dopis, v němž vyjadřuje znepokojení nad osudy čs. politických vězňů. Dopis, který koncipoval jako otevřený a jehož kopii zaslal mj. i papeži Janu Pavlovi II., je zároven oznámení o tom, že se Karel Soukup obrací každý večer v 9 hodin k Bohu s prosbou o spravedlnost. K této prosbě se připojují i další křesťané; v Informacích o Chartě 77 jsme zveřejnili 83 jmen, nyní se připojilo 16 dalších: Jiří Kasal, Ladislav Čerman, Milan Žáček Zapadlo, Ilja Storoženko, Jozef Benedek, Ladislav Benedek, Josef Vaněk, Jaromír Čechura, Vladimír Štučka, Tomáš Procházka, Vlasta Mikešová, Stanislav Homola, Dušan Skála, Karel Žáček Havelka, Drahoslava Libánská a Martin Litomiský.

ooo 000 ooo

Vyšel filozoficky eleveňský sborník

Na podzim 1978 vyšel samizdatově sborník filozofických statí, který obsahuje:

Martin Heidegger: Věc, Dopis mladému studentovi, Přípitek, Rozhovor s Richardem Wissarem a Výňatky rozhovoru s R. Augsteinem a G. Wolffem;

Jan Patočka : Křesťanská víra a myšlení /prednáška a diskuse v r.1975/ a

Výňatky z diskuze s Janem Patočkou o Heideggerově rozhovoru
s R. Augsteinem a G. Wolffem;
Heinrich Rombach: Víra v boha / a vědecké myšlení

ooo 000 ooo

Dopis do Zürichu

Rudolf Battěk napsal 1. ledna 1979 článku Ústřednímu výkonnému výboru Československé sociální demokracie se sídlem v Zürichu. Vyslovuje v něm uspokojení nad tím, že ke 100. výročí založení strany vyšlo v létě 1978 Pravo lidu. Rudolf Battěk hodnotí obsah tohoto výtisku a do budoucna vítá možnost dialogu jako otevřeného formování myšlenek. Závěrem vyjadřuje podporu a solidaritu s prací Ústředního výkonného výboru Československé sociální demokracie.

ooo 000 ooo

František Maštera polemizuje s Rudým právem

Na článek Karla Doudery v Rudém právu "Kachny mají tuhý život" reaguje polemický signatář Charty 77 z Ostrova n.O. František Maštera. Popisuje situaci v zásobování ve svém městě, otevření "nové" prodejny v jejích ulici /místo jiné, zrušené/ a chronické nedostatky např. v sortimentu dětského oblečení. Soudí, že zavedení lístkového systému v distribuci dětského oblečení by tyto pro rodiny s více dětmi ulehčení. /Článek je psán 6.8.1978 a do redakce se dostal se zpožděním./

ooo 000 ooo

Články, fejetony atd. došlé do redakce

Fejton Ludvíka Vaculíka: Poznámky o statečnosti /6.12.1978/, vyzývající k obratu od občanské statečnosti k poctivě udělané práci a ke snaze pochopit dobrou stránku protivníka, vzbudil mezi Vaculíkovými čtenáři nejrůznější reakce. Jednou z nich je též psané volným versem Rudolfa Battka: Silvestrovské variace.

Jiří Rumel dokončil prosincové /části/ svou části svou Kroniku roku 1968; do oružujeme zahraničním nakladatelstvím vydání celé Kroniky.

Václav Havel sepsal 6.1.1979 zprávu o své domácím vězení a jevech s ním souvisejících; ze zprávy plyne, že V.H. je nejen v rozporu s právními normami neustále omezován a šikanován, ale že koncem r. 1978 utrpěl značnou škodu na majetku / zařízení domu/.

Rudolf Slánský napsal statě První diskuse o vojenské /problématici v zemích Varšavské smlouvy, již reaguje na oficiální přiznání, že v některých bodech jsou mezi členy Varšavské smlouvy rozpory. Autor statě klade řadu otázek, týkajících se Varšavské smlouvy a také jejího vztahu k NATO, o nichž je přesvědčen, že by měly být veřejně zodpovězeny.

Dopisem příteli č. 14 i vztahu filozofie a politiky ukončil Ladislav Hejdánek 2. řadu /r. 1978/ ~~xxxxx~~ svých dopisů; jeho první letošní dopis je úvahou nad smysluplností lidské existence

Přehled 1. ročníku Informací o Chartě 77

č. 1 1.1. - 14.1.
č. 2 15.1. - 6.2.
č. 3 7.2. - 28.2.
č. 4 1.3. - 20.3.
č. 5 21.3. - 21.4.
č. 6 22.4. - 17.5.
č. 7 18.5. - 29.5.
č. 8 30.5. - 20.6.
č. 9 21.6. - 30.6.
č. 10 1.7. - 11.9.
č. 11 12.9. - 11.10.
č. 12 12.10 - 31.10.
č. 13 1.11. - 20.11.
č. 14 21.11. - 5.12.
č. 15 6.12. - 20.12.

Čísla uvedená za názvem textu jsou
čísla Informací o Chartě 77.

Dokumenty Charty 77

- č. 15 / O právech a svobodách / z 8.2.1978
z konkrétních podnětů jen výtah - 3
č. 16 / Váženský / z 22.5.1978 - 7
č. 17 / 56 nových signatářů / z 22.5.1978 - 7
č. 18 / Vojenské intervence v r. 1968/ z 12.8.1978 - 10
č. 19 / Policejní a soudní represe / z 30.6.8. 1978 - 11
č. 20 / 50 nových signatářů / z 10.10.1978 - 11
č. 21 / O práci Charty 77 / z 19.10.1978 - 12
č. 22 / Jaderný / z 27.11.1978 - 14
č. 23 / Romský / z 13.12.1978 - 15

Společné dopisy mluvčích Charty 77 a VONS

Předsednictvům ÚV KSČ , vlády a FS / teroristické akce / 29.6.1978 - 7
Otevřený dopis matce a manželce Anatolije Ščaranského a manželce
Alexandra Ginzburga z 18.7.1978 - 10
Otevřený dopis Kurtu Waldheimovi, generálnímu tajemníkovi OSN, a hlavám
států, jejichž představitelé podepsali Závěrečný akt MŽE helsin-
ské konference z 6.11.1978 - 13
Dopis bahrovsckému kongresu z 6.11.1978 - 13

Sdělení a prohlášení Charty 77

- z 6.1.78 / k 1. výročí Charty 77 / - 1
- z 5.1.78 / Jiří Lederer a spol./ - 1
- z 18.1.78 / Jiří Lederer a spol., A. Macháček a V. Laštůvka/ - 2
- z 28.2.78 / železničářský ples/ - 4
- prohlášení z 12.3.78 / Bělehrad/ - 4
- z 6.4.78 / Jaroslav Šebata mluvčím/ - 5
- z 16.5.78 / policejní zásah/ - 7
- z 3.6.78 / návštěva L. Brežněva / - 8
- Společné prohlášení Charty 80 a KOR, srpen 1978 - 10
- Komunikační druhé pracovní schůzce KOR a Charty 77 - 11
- Prohlášení k šedesátinám Československa 28.10.1978 - 12
- z 6.11.78 / změna mluvčího / - 13
- z 10.12.78: k 30. výročí Všeobecné deklarace lidských práv
vydána stejnou mluvčího stejnou mluvčího stejnou mluvčího stejnou mluvčího
vydána Všeobecná deklarace lidských práv

Korespondence Charty 77

Dopis bruselksé konference z 9.1.1978 - 1
Dopis bělehradské konference z 10.1.1978 - 2
Dopis gen prokurátorovi /ples/ z 3.2.1978 - 3
Dopis FS, gen pro urátorovi atd. /M. Černý, F. Piter, M. Lojek, Z. Hanus,
Z. Čeřovský/ z 11.3.1978 - 4
Dopis gen prokurátorovi / I. Jirous/ z 11.3.1978 - 4
Dopis vlád ČSSR / stížnost mezinárodní konference svobodných odborů
na pracovní diskriminaci v Československu / z 19.2.1978 - 5
Dopis sjezdu SOR z 6.4.1978 - 5
Dopis prezidentu republiky / soudní i mimosouční represe/ z 5.4.1978-5
Dopis mluvčího Charty 77 L. Hejdánka z věznice - ministru vnitra z
4.6.1978 - 8
Dopis gen. prokurátorovi / J. Gruša, a P. Roubal/ z 4.6.1978 - 8
Dopis gen. prokurátorovi / J. Šimsa/ z 11.6.1978 - 8
Zpět Dopis sovětskému velvyslanci / sovětí političtí vězni/ z 22.7.
1978 - 10
Dopis do Stockholmu z 15.7.1978 - 10
Dopis Mezinárodnímu červenému kříži / M. Černý, J. Lederer, J. Šimsa/
z 1.11.1978 - 11
Dopis prezidentu republiky / žádost o všeobecnou amnestii/ z 8.10.1978
- 11
Dopis prezidentu republiky / Jar. Šabata z 8.10.1978 - 11
Dopis prezidentu republiky / Jan Zmatlík/ z 19.10.1978 - 12
Dopis Charty 77 a KOR Federálnímu shromáždění a Sejmu /Jar. Šabata/
z 16.11.1978 - 13
XDopis papežovi Janu Pavlu II. z 30.11.1978 - 14
Dopis Výboru na udílení ceny Monismalien 1995 z 4.12.1978 - 14
Dopis mluvčího Charty 77 Lad. Hejdánka a Jiřího Dienstbiera předsedovi
vlády /Václav Havel/ z 9.12.1978 - 15

Zahraničí / články, časopisy apod./

Dopis KSS /KOR/ Chartě 77 z 31.10.1978 - 2
Výzva 29 franc. a českých intelektuálů k mezinárodní akci proti politickým motivovaným propouštěním ze zaměstnání v Československu
z 16.2.1978 - 3
33 int lektuálů z USA : "Nenechte se oklamat Carterovými prohlášeními!"
z 26.1.1978 - 4
Mezinárodní konference o východní Evropě v Bruselu - leden 1978 - 5
Záznam o schůzce členů delegace CGT a signatářů Charty 77 v Praze 22.
4.1978 - 6
Dopis delegace CGT předsedovi ÚRO z 18.4.1978 - 6
Prohlášení exulantů k 28.10.1978 - 12
Dopis USEF Chartě 77 z 13.11.1978 - 14

Výbor pro propuštění Václava Havla, Jaroslava Kukala a Pavla Landovského

- Otevřený dopis prezidentu republiky a předsedovi vlády ze 17.2.1978-3
- Oznámení o propuštění V. Havla, J. Kukala a P. Landovského ze 14.3.1978
- 4
- V. Havel, J. Kukal a P. Landovský: Prohlášení po propuštění - 14.3.1978
- 4
- Informace z 31.3.1978 - 5
- Informace o dosavadním průběhu vyšetřování z 11.5.1978 - 6

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

/Čísla sdílení VONS jsou uvedena v závorce/

Ustavení 27.4.1978 - 6
Martin Šimsa /1/ - 6, /6/ - 7

Petr Cibulka a spol /2/ - 6, /40/, /42/ - 11, /48/ - 12, /55/ - 13

Ivan Jirous /3/, /4/ - 6, /48/ - 12

Gustav Vlasatý /5/ - 6, /6/ - 7

zpráva o souvislostech: - 8

Ivan Medek /7/ - 7

J.Orlov, Z.Gamsachurdia, K.M.Kostav /8/ - 7

Pavel Novák, Josef Brychta /9/ - 7, /56/ - 13

Michal Kobal, Ivan Manásek /10/ - 7, /27/ - 10, /-33/ - 11
k tomu: V.Vránová, Břem. Janýř a P.Uhl - 7

Bohumil Doležal /11/ - 7

Souhrnné sdělení /12/ - 8

Návštěva Brežněva /13/ - 8

Jiří Gruša, Pavel Roubal /14/ - 8, /21/ - 10

Ladislav Hejdánek /15/ - 9

Jiří Němec /16/ - 9

Jan Šimsa /17/ - 9, /28/ - 10, /48/ - 12

Oldřich Tomek /18/ - 10

Vladimír Říha /19/ - 10, /48/ - 12, /53/ - 13

Ladislav Lis /20/ - 10, /34/ - 11

Personální změny /22/ - 10

Jiří Chmel /23/ - 10, /49/ - 12, /60/ - 14, /61/ - 15

Zdeněk Kašták /24/ - 10, /59/ - 14

Václav Kimák a Emil Fuchs /25/ - 10

Rudolf Bahro /26/ - 10

Jiří Kasal /29/ - 10

Jan Zmatlík /30/ - 10, /39/ - 11

Milan Šváček, Vojtěch Srna /31/ - 10

František Bublan /32/ - 11

Jaroslav Dvořák a spol. /35/, /37/ - 11, /48/ - 12, /52/ - 13
k tomu Petr Uhl - 11

Miloslav Černý /36/ - 11, /48/ - 12

Policejní represe v září 1978 /37/ - 11

Jaroslav Šabata /41/ - 11

František Hrabal, Jiří Volf /43/ - 11, /50/ - 13

Ladislav German /44/ - 11

Jiří Veselý /45/ - 11

Policejní represe začátkem října 1978 - 1 /46/ - 12

Jaromír Šavrda /47/ - 12

Tomáš Petřívý /51/ - 13

Policejní represe koncem října 1978 /54/ - 13

Styk s Amnesty International /57/ - 13

L.Hejdánek, P.Uhl, V. Havel /58/ - 14

Kolektivní texty a akce

15 býv. politických vězňů za V. Laštávku a A. Macháčka 1.12.1978 - 1
67 občanů za Ivana Jirouse, 9.1.1978 - 1

hladovka 100 občanů za Ivana Jirouse 20. - 21.1.1978 - 2

19 signatářů Charty 77 prez. republiky o zranění L.Hejdánka 10.1.1978 - 2

297 občanů za zrušení trestu smrti, 21.3.1978 - 5

v této souvislosti návštěvy v budově FS - 6, 8

14 libereckých občanů zamíloslava Černého 24.3.1978 - 5

26 " " " " " - 8

20 spisovatelů za Jiřího Grušu, 5.6.1978 - 8

10 signatářů Charty 77 a represi při návštěvě Brežněva 1.6.1978 - 8

22 a 108 křesťanů účastníkům Všekřesťanského mírového shromáždění
červen 1978 - 9

Návštěva na Svatu spisovatelů / Za Jiřího Grušu/ 23.6.1978 - 9

105 mladých lidí FS za Petra Cibulku, Libora Chaloupka a Petra Pospíchalou
8.6.1978 - 10

Na 200 čs. občanů se účastní hladovky za politické vězně - 14.-15.7.

1978 - 10

Čs. socialisté J. Callaghanovi, 1.7.1978 - 10
Čs. socialisté gen. radě Social. Internacionály, 1.7.1978 - 10
Společný dopis 14 signatářů Charty 77 a 7 členů KOR obráncům lidských

práv ve východní Evropě, září 1978 - 11

49 žen za Zdebu Erteltovou - prez. republiky 14.9.1978 - 11
8 čs. matematiků Výboru franc. matematiků za A. Macháčka a V. Laštúvkou

25.8.1978 - 11

30 býv. členů KSC prez. republiky za Jar. Šabatu 17.10.1978 - 12

62 čs. občanů za Barešovy Nejvyššímu soudu 11.11.1978 - 13

52 čs. občanů předákům Socialistické Internacionály za Jaroslava

Šabatu, 10.11.1978 - 13

83 křesťanů kardinálu Tomáškovi za politické vězně 31.10.1978

32 býv. polit. vězňů prez. republiky za zrušení trestu J. Šimsy

7.12.1978 - 15

Stížnosti, donisy, články, prohlášení

Pavel Kohout : Ke zranění L. Hejdánky, 9.1.1978 - 1
K železničářskému plesu, 30.1.1978 - 2

Jiří Lederer : Keč před soudem, 12.1.1978

Jiří Bednář : O procesu s V. Laštúvkou a A. Macháčkem - 2

František Pavláček : Keč předsoudem 12.1.1978 - 2

Jan Thoma: O Františku Pitorovi, leden 1978 - 2

Petr Uhl : O terorismu, 28.1.1978 - 2

O policejních akcích, 1.3.1978 - 3
Stížnost inspekci min. vnitra 23.9.1978 - 11

Z Polski Przyjazalem /fejeton/ 13.10.1978 - 12

Ivanou Pljuščovi, 5.11.1978 - 13

Petruška Šustrova: Neléhavá výzva, 31.1.1978 - 2

Marie Benetková; Michal Matzenauer: K železn. plesu 9.1.1978 - 2

Václav Benda: Neprošli /fejeton/ 28.-29.1.1978 - 2

Tr. stíhání M. Zaříčka a R. Gombíka 9.4.1978 - 10

k tomu usnesení o tr. stíhání - 5

Paralelní polis, 17.5.1978 - 9
Oznámení o tr. činu /telefon/, 17.7.1978 - 10

Jiří Hanzelka: K železn. plesu 14.2.1978 - 3

Ivan Medek: Kardinálu Tomáškovi, únor 1978 - 3

K železn. plesu, 9.2.1978 - 4

Ke svému únosu, 21.5.1978 - 7

Ladislav Lis: Dopis Předsedovi vlády, 6.1.1978 - 3

Anna Šabatová ml.: K věci ing. V. Valy, 10.2.1978 - 3

Jan Tesař: Dopis Jiřímu Hájkovi, 20.2.1978 - 3

Jiří Hájek: Odpověď Janu Tesařovi, 2.3.1978 - 4

Ladislav Hejdánek: Dopis příteli č. 5/78 - k postojům J. Tesaře - 4

Jaroslav Šabata: K § 98 tr.z., 28.2.1978 - 4

Rozhovor pro Extrablatt, srpen 1978 - 13

Marie Soukupová: Stížnost, 25.1.1978 - 4

Václav Havel: Rozhovor s Kurierem 31.3.1978 - 5

Příspěvek PEN - klubu 22.5.1978 - 7

k tomu odpověď PEN- klubu - 7

Spor s T. Rezáčem, 27.10.1978 - 14

Rudolf Battěk: Dopis social. předákům z 13.4.1978 - 5

Tomáš Bísek: Zpráva z Televíze 18.4.1978 - 5

Ladislav Čermák: O korespondenci s justičními orgány 13.4.1978 - 5

Julius Tomin: O St. Marinovi 1.5.1978 - 6

Západním univerzitám, 20.5.1978 - 7

Mám strach / prez. republiky/ 19.6.1978 - 8

O práci SNB - červen 1978 - 9

Julius Tomin: Protestní hladovka , říjen 1978 - 12
k tomu i Zdena Tominová - 12
Jiří Můlčák: Otevřený dopis M. Hübloví, 16.4.1978 - 6
Olga Stenkovičová: Únos, 30.5.1978 - 8
Jan Bednář: Domovní prohlídka - Inspekcí min. vnitra, 9.6.1978 - 8
Markéta Němcová: Domovní prohlídka, 1.6.1978 - 8
Milena Šimsová: Zpráva o Janu Šimsovi, 9.6.1978 - 8
Magorovi - 8
Miloš Rejchrt: Všekřesťanskému mírovému shromáždění 21.6.1978 - 9
Hladovka za Jana Šimsu - štafetová, 28.6.1978 - 9
Jan Dus: Řediteli sekretariátu pro věci církevní
/ Za Jana Šimsu / 26.6. 1978 - 9
Dana Němcová: Hladovka za J. Šimsu / spolu s Markétou Němcovou / - 9
K vánoční hladovce, 3.12.1978 - 15
Jakub S. Trojan: Holoubek, který uletěl / fejeton / 10.6.1978 - 9
Jiří Kasel/: O svém přepadení, 4.9.1978 - 10
Anonym: K diskusi o Chartě 77 / slovensky/ léto 1978 - 10
~~*****~~
Gertruda Sekaninová - Čakrtová: Rozhovor, srpen 1978 - 10
Vladimír Oborský: O trampingu, 20.6.1978 - 10
František Vaněček: O policejní represi, červenec 1978 - 10
Dagmar Vaněčková: O policejní represi, 4.9.1978 - 10
Radomír Doupovec: Stížnost 5.7.1978 - 10
Elzbieta Ledererová: Zpráva 11.9.1978 - 10
Tereza Kohoutová: K Barešovým, 13.9.1978 - 12
Karel Havlíček: K vystěhování , 11.10.1978 - 12
Marta Kubišová: Signatářům Charty 77, 26.10.1978 - 13
Marie Mašterová: Odvolání, 14.8.1978 - 13
Václav Šabata: Prezidentu republiky za Jaroslava Šabatu, 23.11.1978 - 15
Dolores Šavrlová: Dopis přátelům, 30.11.1978 - 15

/ V přehledu jsou uvedeny jen texty, které jsme zveřejnili v úplném
znění nebo v podstatném výtahu./

oooooooooooo
oooooo 0000000 000000
°888 888888 888°
oo 000000 oo
o 000000 o
000000
0000
00
0